COLEGIUL „AUREL VIJOLI”, FĂGĂRAŞ

ECOURI

REVISTĂ ŞCOLARĂ

Anul II 2019 Nr. 2- Partea II

ISSN 2601 – 7121
ISSN-L 2601 - 7121

COMITETUL DE REDACȚIE	
REDACTOR ŞEF	PLEŞA ELENA, Colegiul „Aurel Vijoli”
REDACTOR ŞEF ADJUNCT	BARBĂNOUĂ DOINA, Colegiul „Aurel Vijoli”
REDACTORI	SPIRIDON LILIANA DANIELA, Director al Colegiului „Aurel Vijoli” SUCIU ANDREEA OANA, Director adjunct al Colegiului „Aurel Vijoli” GĂLĂȚIANU GABRIELA, Colegiul „Aurel Vijoli” POPA OLGUȚA, Colegiul „Aurel Vijoli”

Revista de faţă este avizată de I.S.J. Braşov, fiind elaborată în cadrul **Proiectului Educaţional Judeţean „Primăvara în ochi de copil”**, derulat de Colegiul „Aurel Vijoli” Făgăraş în colaborare cu Inspectoratul Şcolar Judeţean Braşov, proiect inclus în Calendarul Activităţilor Educative Judeţene Braşov 2019, domeniul: cultural-artistic, arte vizuale, nr. 314/16.01.2019, poziţia 6.

Numărul 2 al revistei reunește creaţiile elevilor prezentate la **Concursul Judeţean cu participare naţională „Primăvara în ochi de copil”, secţiunea a II-a – denumită „Prietenia în nuanţe de primăvară”.**

Responsabilitatea pentru conţinutul materialelor publicate revine în exclusivitate elevilor autori şi profesorilor coordonatori ai acestora.

Adresa redacţiei:
Colegiul „Aurel Vijoli”, Făgăraş
Str. Şoseaua Combinatului, nr. 3
Tel.:0770172539
Email: e.plesa@yahoo.com

ISSN 2601 – 7121
ISSN-L 2601 - 7121

PRIETENIA ÎN NUANȚE DE PRIMĂVARĂ

Vis de primăvară

Dospinoiu Marian, clasa a IX-a F
Liceul Tehnologic Lazăr Edeleanu
Ploiești, jud. Prahova
Coordonator: prof. Tănase Elena Violeta

Dac-ai ştii câtă tăcere a fost aici,
De-ai afla câtă pustietate a crescut până mai ieri,
De-ai cunoaște cărările ascunse-n troiene,
De mi-ai spune că vii…

N-aş apuca să-ţi duc dorul pentru cât ai lipsit,
Dacă soarele ar promite că nu mai adoarme străin,
Dacă ai strecura picurii de ploaie către mine,
Dacă florile și-ar trezi culorile în lumina cuminte.
Aș dansa nebun sub norii sticloși
dacă ai spune că vei veni…
Și n-ai afla sunetul lacrimilor care au curs
În nopțile infinite de iarnă.

Cuvintele-mi sunt străpunse de timp şi tăcere…
Numai tu nu ai aflat încă privirile demult ascunse
În sipetul din turnul meu de fildeș.
Vino curând… Nu întârzia prea mult…
Coboară… în visul în care eu trăiesc.

Vestitorul primăverii

Antal Mara, clasa a III-a
Liceul Teoretic „Ion Constantin Brătianu” / Șc. Gimn. „A.Densușianu”
Hațeg, jud. Hunedoara
Coordonator: prof. înv. primar Drăgoi Ionela Nicoleta

Eu, astăzi, de dimineață,
M-am uitat de pe fereastră
La grădina mea gingașă,
Albă ca neaua pufoasă.

Trei petale rătăcite,
Albe și puțin tocite,
Își ițesc capul gingaș,
Sus în lume, cu curaj.

O tulpină mică, verde,
Și firavă, nici n-ai crede
Ce micuță și drăguță
Era acea plăntuță.

Cu mireasma lui frumoasă,
Și cu mantia gingașă,
El vestește primăvara
Și aduce sărbătoarea.

Toată lumea îl iubește,
Când buchete el croiește;
Stă deasupra tuturor,
Ca un rege-al florilor!

Trilurile primăverii

Bidi Georgiana, clasa a VIII-a
Liceul Tehnologic
Cisnădie, jud. Sibiu
Coordonator: prof. Kovacs Alexandra Elena

Primăvară eşti frumoasă
Când eşti foarte călduroasă!
Soarele frumos şi mare,
Cu raze seducătoare
Ne zâmbeşte cu-ncântare.

Pe crengile înmugurite
Se aşază rândunica,
-Regina trilurilor-
Ce încântă prea frumos
Cu un glas seducător.

Câmpul plin cu floricele
Ne trimite după ele,
Să venim să le-adunăm
În casă să le păstrăm.
Primăvară, ai venit !?...

Sosirea primăverii

Barbu Alina, clasa a VIII-a
Liceul Tehnologic
Cisnădie, jud. Sibiu
Coordonator: prof. Kovacs Alexandra Elena

Primăvara a venit,
Multe păsări am auzit
Ciripind.

Albinuţele zbrr-zbrr
Mult polen ele să strângă
Zburând.

Floricele multe, multe
Au ieşit din nou, la munte
Încântând.

Animalele revin,
La lume ele ieşind
Natura înviind.

Bucuria primăverii

Spînu Emanuela, clasa a VII-a B
Școala Gimnazială „Basarab I” Nr. 6
Curtea de Argeș, jud. Argeș
Coordonator: prof. Iorga Alina -Maria

A sosit mândra primăvară, anotimpul reîntineririi, al renașterii.
Pretutindeni se simte mirosul proaspăt al pământului. Mai ales dimineața..., când roua înviorătoare se așterne peste verdele crud al ierbii, atunci aroma primăverii e intensă. Pe alocuri, unele fire ies amorțite din pământul abia dezghețat, fericite de atingerea caldă a timidelor raze de soare. Pâraiele încă reci se împletesc în șiraguri limpezi care își croiesc potecă prin pădurea renăscută sub ciripit de păsărele.
Ghioceii imaculați străpung zăpada rece, ca mai târziu, în pâlcuri, să se alăture alaiului de flori tinere. Narcise, lăcrămioare, zambile și lalele provoacă o explozie de culoare și parfum. Insectele sunt ademenite și pornesc spre potirul îmbelșugat al florilor.
O paletă de verde, în nuanțe de la crud la verde-pastel, umple natura, semn că într-adevăr și-a revenit la viață. Cu multă dragoste și căldură în inimi, oamenii ies din casele lor pentru a simți, în sfârșit, îmbrățișarea tandră a primăverii. Parcurile, odinioară goale, acum sunt umplute cu puzderie de micuți, ce revăd cu bucurie cerul albastru și limpede, aruncând spre el avioane de hârtie, care vor ajunge, într-o zi, până la stele. De sus, din necuprins, soarele își dezvelește trupul din pătura pufoasă și rozalie a norilor, curios să vadă joaca de copii.
Ador simfonia primăverii scrisă pe notele înalte ale vântului printre crengile înmugurite, pe portativul ierbii fremătânde! Ador primăvara! E minunată!

Primăvara, un prieten loial

Ticu Alexia-Florina, clasa a VII-a B
Școala Gimnazială „Basarab I” Nr. 6
Curtea de Argeș, jud. Argeș
Coordonator: Iorga Alina -Maria

Primăvara este simbolul începutului și al speranței. Este perioada din an în care înflorește sufletul de bucurie și de căldură, fiindcă, după multă vreme, reapare soarele pe bolta cerească strălucind ca un bulgăre de aur.

Stăteam în curtea casei bunicii, pe o băncuță de lemn, acolo unde obișnuiam să-mi pun ordine în gânduri. Rămurelele înflorite ale mărului se legănau în bătaia călduță a vântului, șoptindu-mi parcă la ureche povești din frageda copilărie... Cântecul păsărelelor îmi dădea o stare de liniște și aveam din nou sufletul împăcat.

De când eram micuță, primăvara s-a dovedit a fi o prietenă de nădejde, cea mai bună dintre toate. Chiar dacă nu o puteam vedea în persoană, o puteam simți.

Simțeam cum degetele ei delicate mă ating pe umăr. Atunci când nu aveam cu cine mă juca, devenea partenera mea de joacă. Îmi făcea semn să privesc un gândăcel la fel de singur, dar mai puțin plângăcios și îndată jocul în trei era mai frumos! Pe rând, m-a împrietenit cu păsările, cu ploicica ori cu fluturașii. Eram un mare grup de prieteni și, dintre toți, ea era cea de care ascultam ca de un frate mai mare.

Când eram tristă, din miile de motive născocite de un copil, doar cu o mișcare a mâinii făcea ca întregul peisaj să prindă viață, chiar acolo, în fața băncuței de lemn, din curtea casei bunicii. Special pentru mine, fluturii dădeau din aripi creând o ploaie de culori vii și razele soarelui poleiau curtea cu aurul lor. Special pentru mine, firul ierbii se scălda în râuri de smarald, iar șoaptele vântului purtau mai departe povestea noastră de prietenie... Corul de rândunele mă vrăjea de-a dreptul, căci pe interior simțeam aceeași bucurie a cântecului. Uneori, Primăvara acompania corul, la harpa ei de zambile, răspândind pretutindeni armonia în miresme dulci. Astfel, cu glasul ei dulce, suav, îmi spunea povestea nemuritoare a naturii. Mă simțeam ocrotită și înțeleasă.

Iată de ce primăvara rămâne prietena dragă, umărul meu de susținere. M-a ridicat, când am căzut, mi-a redat speranța, mi-a spus să nu mă opresc din a crede în minunățiile naturii, căci ea va fi mereu acolo, când voi avea nevoie.

Un râu ce curge necontenit - prietenia

Pătru Lavinia, clasa a VI-a B
Școala Gimnazială „Basarab I” Nr. 6
Curtea de Argeș, jud. Argeș
Coordonator: prof. Iorga Alina –Maria

Floarea cea mai rară a primăverii este prietenia adevărată. Dacă nu ai cel puțin un prieten te asemeni unui cuc, veșnic singuratic. Viața nu ar fi completă, el este cea mai importantă persoană, după familie. Astăzi este o zi luminoasă, caldă, plină de culorile vii ale primăverii. Cum nimeni nu poate trăi fără prieteni, gândurile-mi zboară pretutindeni.

Văd ghiocei albi cum împânzesc grădinile și realizez că aceștia simbolizează un început, de relație, de prietenie... și mă duc cu gândul la prietenele mele, care-mi sunt și colege de școală. Ghioceii pâlcuri, pâlcuri îmi amintesc de clasa I, când noi, fetițele croite după tipar, în uniforme, așteptam să ne prindă în buchețele doamna învățătoare. Atunci, în pâlcurile primăverii noastre, am legat cele mai frumoase prietenii.

Primăvara, florile nu vestesc numai un nou început, ci vestesc bucuria, prietenia, iubirea. Narcisele pe care le vedem în buchete albe sau galbene simbolizează dorința de a reuși. Aceasta nu e nimeni alta decât Iza, parfumată floare, o cutezătoare, un model pentru noi. Ne orientăm după ea așa cum fac celelalte flori ale primăverii care abia apoi îndrăznesc să se ivească prin grădinițe, după narcise. Bianca este o zambilă, cu floarea cea mai bogată, deși e o făptură micuță, în sufletul ei mare are loc pentru toată lumea, și asta e cea mai mare bogăție. Eve e un ghiocel, timidă, plăpândă, dar grațioasă, nu știi că e acolo, dar când avem nevoie de ajutor deodată o zărești, așa cum ai nevoie să vezi un ghiocel, după iarna grea. Alexia e o floare norocoasă de liliac. O ținem la piept ca pe un liliac ce ne poartă noroc. Narcisa e o lalea, ea e inspirația. Andrada, un mărgăritar, completează buchețelul vesel. Eu sunt un iris, plină de pasiune, vioaie și veșnic cu zâmbetul înflorit precum floarea de stânjenel. Ce prietenie frumoasă! Ceilalți colegi sunt albinele care împrăștie aroma buchetului plin de iubire sinceră, de prietenie.

Un vânticel de primăvară îmi poartă gândurile, ducând mesajele în fiecare locșor unde mi-am legat cu sinceritate sentimentele de câte cineva. Chiar dacă nu locuim pe aceeași tulpină, eu am încredere în prietenii mei ca în niște frați. Pe fiecare îl asemăn cu una dintre florile primăverii, ei sunt diferiți, dar ne-am unit într-un buchet al iubirii, pe care niciun anotimp nu îl poate despărți.

Sunt încă mică, am douăsprezece primăveri, am încă de învățat cum să-mi păstrez prietenii, să le fiu devotată. Tot ce facem împreună este amuzant, plin de zâmbete și chiar hohote de râs. Mai sunt și momente când ne certăm, dar acestea nu durează mult, *fiindcă prietenia noastră continuă ca un râu ce curge necontenit...*

În duel cu primăvara

Severin Alexandrina, clasa a III-a B
Instituția Publică Liceul Teoretic „Gheorghe Asachi”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: învățător Blănaru Mariana

Regina primăvară coboară pe o rază luminoasă de soare. Norii fericiți se ascund după soarele sclipitor. Câmpiile devin tot mai parfumate. Micii ghiocei plăpânzi, cu petalele albe ca zăpada și curate ca lacrima, își scot căpușoarele mici de sub zăpadă. Soarele strălucitor împăștie lumină, culoare, voioșie, dispoziție și râsete. Insectele au invadat văzduhul, salutându-se reciproc prin atingere, e ca un dans în doi, sau chiar o horă. Păsărelele, asemeni unei orchestre de profesioniști, adulmecă zarea cu trilurile noi-noute. Vântul devine curios și-i gata să intre în horă, dar se răzgândește. Își ia inima-n dinți și suflă ușor, cu multă grijă, ca să nu facăvreo stricăciune peste întreaga natură.
Primăvara îmbracă natura în straie de sărbătoare. E lumină, e soare, e culoare. O culoare vie, proaspătă, prietenoasă cu accent pur de ambiție, generozitate și farmec.
Când prietenia există, natura mereu este în sărbătoare!

Zâmbet de primăvară

Andrițchi Andreea, clasa a III-a B
Instituția Publică Liceul Teoretic „Gheorghe Asachi”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: învățător Blănaru Mariana

Vine primăvara!
Florile-n floresc,
Păsările cântă,
Oamenii zâmbesc.

Iar pe ceru-albastru,
Fluturi zglobii
Zboară ca năuciți
Peste noi, copii.

Cât de bine este!
Când natura-nvie.
Viața este plină,
Doar de bucurie.

Traista primăverii

Andrițchi Andreea, clasa a III-a „B”
Instituția Publică Liceul Teoretic „Gheorghe Asachi”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: învățător Blănaru Mariana

Primăvara prinde-n plete
Ghiocei și toporași,
A sosit, să ne arate
Pe drănguțe-mugurași.
Cu mireasma florilor,
Izvorașe murmurând,
Cu glasul cocorilor
Păsărele ciripind.
Esti dorită-n a mea țară!
Tandră, mândră primăvară.
Prind la piept un mărțișor,
Mamei mele cu mult dor.
Îi ofer și ei, și ție
Ne dai viață, ne-ncălzești.
Un sărut, ba chiar o mie
Căci prietenă îmi esti.

Magia razelor de soare

Rodideal Bianca, clasa a III-a B
Instituția Publică Liceul Teoretic „Gheorghe Asachi”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: învățător Blănaru Mariana

E anotimpul renașterii. Șuvoiul de lumină sparge norii întunecoși. O rază de soare desprinzându-se din ghemul de aur s-a strecurat printre acești nori cenușii și a ajuns pe un petic de zăpadă. Fără ca să vrea a topit zăpada din jurul ei, iar de acolo o minune de ghiocel și-a scos căpușorul și cu o voce gingașă a șoptit:

- Fraților, treziți-vă, a venit primăvara!

Văzând această minune, raza de soare și-a chemat surioarele și împreună au reușit să topească mantia albă a pământului, iar întreaga poiană s-a umplut de ghiocei gingași și drăgălași.

Simțind atâta lumină și căldură, iarba nu a ezitat să iasă și ea de sub pământul dezmorțit, iar pe pomii golași au început să apară primii mugurași.

Razele de soarevăzândcă pot schimbalucrurile au început a încălzișimai tare, astfelcă a început a prinde viață întreaga natură. De la o zi la alta, peisajul naturii devenea tot mai colorat, mai magic. Toți se bucurau de razele jucăușe ale soarelui. Izvoarele au început să murmure vesel, pământul a devenit călduț și umed, numai bun pentru a fi semănat, iar păsărelele și gândăceii își dezmorțeau aripioarele.Văzduhul se umpluse și el de parfumul florilor.

Câtă veselie, câtă viață și câtă bucurie aduc razele soarelui întregului pământ!

Soarele, stăpânitorul lumii privea mândru splendoarea și frumusețea divină care se lăsase peste pământ.

O rază de soare,
Trecând peste nori,
A ajuns în odăiță
Și s-a așternut peste covor.
Eu blând o privesc,
Și o întreb ce mai face,
Iar ea îmi răspunde:
- Trudim, ca s-ajungem încoace,
Să v-aducem lumină,
Căldură, speranță,
Căci numai cu ele
Suntem prieteni de-o viață.

Primăvara

Ieșeanu Lavinia, clasa a III-a B
Instituția Publică Liceul Teoretic „Gheorghe Asachi”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: învățător Blănaru Mariana

Ghioceii-au înflorit,
Primăvara a venit.
Are-n traistă sărbători:
8 Martie, Paști….și mărțișori.

Toți se bucură din plin,
Păsărelele revin.
Roșu, verde, alb și roz
Și un cânt de virtuoz.

Soarele pe cer zâmbește:
- Hai, natură, te trezește!
Și începe a cânta
Pentru Moldovioara mea!

Toți în jur sunt fericiți
Și maturii cei grăbiți,
Și copiii cei isteți
Devin tot mai zâmbăreți.

E magie primăvara,
Farmecul este divin
Iar prietenia-n zare,
E-o tradiție din plin.

Primăvara

Guraliuc Ionela – Andreea, clasa a VIII-a
Şcoala Gimazială Nr. 1 Suliţa
Suliţa, jud. Botoşani
Coordonator: prof. Gavril Simona – Cătălina

Primăvara a sosit
Câmpul verde, răspândit,
Se alătură din nou
Şi formează un tablou.
Zilele se tot lungesc.
Primăvara o vestesc.
Ghiocei şi viorele
Ne mai bucură şi ele.
Copăceii-nmuguresc
Firele de iarbă cresc.
Natura a revenit
Floricele-au înflorit.
Aer proaspăt inspirăm
Şi grădina o udăm.
În pădure-i zaarvă mare
În grădini sunt lăcrămioare.
Un anotimp frumos am descris
Ce iarna grea a învins.
La Înviere voi pleca
Şi Lumină voi lua
Pasca bunicii o voi sfinţi
Şi primăvara mereu o voi iubi!

Primăvara

Diaconiţei Diana – Gabriela, clasa a VI-a
Şcoala Gimazială Nr. 1 Suliţa
Suliţa, jud. Botoşani
Coordonator: prof. Gavril Simona – Cătălina

Iată! Primăvara, un nou plai!
I-a zis iarna: „Hai, vii, sau mai stai?”
De la un ghiocel prăpădit
Primăvara a sosit!

Flori, culori şi timp frumos,
Primăvara s-a întors.
S-a întors cu chef de joacă
Şi când vine, nu mai pleacă!

Floricele parfumate
Cum nu am mai văzut, frate!
Jur că-i prea frumos afară!
Stăm până se lasă seară.

Soarele a cam apus,
Primăvara nu s-a dus!
Şi ne-aşteaptă dimineaţa
Să ne-nsenineze viaţa!

Primăvara

Nicola Alessandro, clasa a III-a
Şcoala Gimnazială Calopar – structura Sălcuța
Coordonator : prof. înv. primar Spătaru Vergina

Vrăbiuța la fereastră,
Ciripit-a veste mare:
Primăvara așteptată,
O să apară pe cărare.

Peticele de zăpadă,
Doar pe-alocuri se zăresc,
Fiindca razele de soare,
Cum le văd, cum le topesc.

Râs și veselie-afară,
Ciripit si flori în crâng,
Primăvară, primăvară,
Vino-n brațe să te strâng.

Primăvară, te aștept cu drag

Cîrstea Adrian, clasa a III-a
Școala Gimnazială Calopar – structura Sălcuța
Coordonator:prof. înv. primar Spătaru Vergina

Când ai să vii, n-am să te cert
Fiindcă-ai întârziat,
Te-aștept cu drag, mereu te-aștept
Să vii la noi în sat.

Frumoasă-i iarna, dar mai drag
Mi-e câmpul înverzit,
Mi-e dor mereu, mi-e tare dor
De vesel ciripit.

Aș vrea să văd cocorii-n zbor,
Șiraguri rândunele,
S-aud al cucului glascior
Colea, pe rămurele.

Nu zăbovi, te-aștept cu drag,
Iubită primăvară,
Parc-a trecut de-atunci un veac,
De când ai fost în țară.

Luna lui Marte

Prejbeanu Irinel, clasa a IX-a
Colegiul „Mihai Viteazul”
Bumbești - Jiu, jud. Gorj
Coordonator: prof. Deaconescu Mirela-Irina

Peste pădurile pustii,
Înluncile-nghețate,
Zoriilui Marte, străvezii,
Doinesc pe cer în șoapte.

S-a-nseninat de-un dor străina lume rece
De prin bordeiele-i surpate, lucitoare.
Din munții de omăt începe a-nțelege
Că se întoarce iar luna renăscătoare.

Răsar la margine de drum,
Vânjoși, ca niște zei,
Sub poala albă de alun,
Semeții ghiocei.

Feciori... lui Marte cel sublim
Îi luminează calea
I-mpodobesc pasul divin
C-o lacrimă: uitarea.

Uitarea zilei ce-a trecut,
Uitarea iernii sterpe,
Căci răsăritul a-nceput
Și-o primăvară verde.

Pustiu ori sec, înstrăinat
Abisul îl petrece,
Iar doamna ce s-a depărtat
Prea bine-l înțelege.

Pân' să revină ea la noi
Va-nconjura pământul,
Va-ntâlni demoni și strigoi
Ce-i vor săpa mormântul.

Dar peste toți, ca din deșert,
Ea-și va croi cărarea
Și, înghețând cu brațu-i drept,
Ne va-neca visarea.

Va fi război înverșunat
Între Gerar și Marte,
Până Prier, înaripat,
I-o alunga departe.

Și Domnva fi din răsărit
Până-n apus de soare,
Peste pământul încălzit
De razele-i ușoare.

Prietenie de neegalat

Ancuțoiu Anisia Georgiana, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială Nr.1
Drăgoești, jud. Vâlcea
Coordonator: prof. Radu Oana Maria

Era 2:00 a.m. iar razele lunii pătrundeau prin perdeaua viu colorată din camera ce ascunsese mai multe secrete și drame decât ar fi putut ascunde un hoț diamante. Stăteam în patul de lemn masiv, cu ea, vorbind despre univers, viață, viitor . Am rămas așa mult timp, până ce soarele a răsarit. Vorbind cu ea m-am descoperit pe mine. Se spune că prietenii îi alegem noi, dar la un moment dat ne sunt mai mult decât prieteni, devin familie. Tot ce făceam se derula pe o piesa vie ... .

Pentru mine termenul de prietenie nu este asociat cu termenul de cunoștință, este asociat cu termenul de soră / frate. Încă de când ne naștem suntem înconjurați de prieteni, doar că nu ne dăm seama cât de importanți sunt în viața noastră. Acești prieteni sunt de fapt anotimpurile, care prin atmosfera pe care o creează ne ajută să fim o variantă mai bună a noastră. Pentru mine primăvara este cea mai bună prietenă, doar prin simplul fapt că îmi îmbată sufletul și mintea cu miresme și peisaje. Mă susține moral și psihic, ceea ce, în secolul oamenilor fără suflete, este un lucru măreț. Îmi ascultă toate problemele și lucrurile banale, îi destăinui planurile mele de viitor, trăim clipele și mă ajută să evoluez ca persoană . Cu cât un prieten stă mai mult în viața ta, cu atât îți vede parcursul. Deși nu-și dă seama, după perdeaua lucrurilor pe care le faceți , este un om care s-a atașat de acea persoană și doar dacă ar pleca din viața lui i-ar simți cu adevărat lipsa. Ea, pentru mine, este persoana care-mi înțelege trecutul, care crede în viitorul meu și mă accepta așa cum sunt, căreia nu trebuie să-i spun ceea ce urmează să fac. Ea va ști deja... . E cea care îmi aduce zâmbetul pe buze chiar și atunci când norii negrii și grei se năpustesc asupra mea prin curcubeul ce se așterne pe cerul albastru.

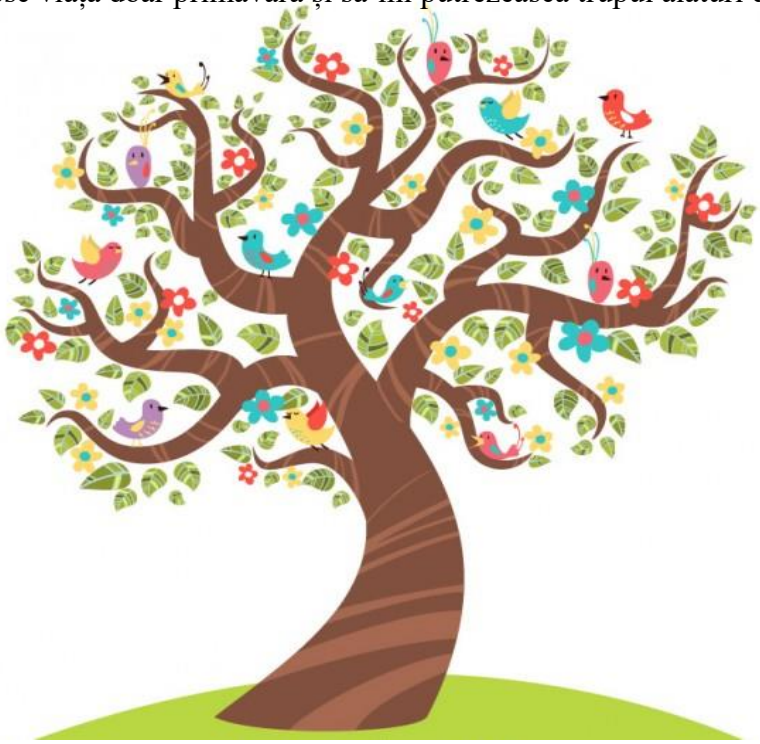
Cu ajutorul a tot ceea ce ne înconjoară, a prietenilor, pictăm amintiri pe șevaletul sufletului nostru și tipărim în memorie tot ceea ce am făcut. Prietena este cea care îți înțelege demonii interiori și personalitatea colorată. Este fascinant cum primăvara poate intra în mințile și sufletele noastre, într--a un moment neînsemnat sau într-un moment în care îți doreai cu adevărat o persoană ca cea care ți

ieșit în calea spre fericire și nu-ți mai poți imagina cum ai putut trăi fără ea. Eu nu sunt o persoană perfectă, de fapt nimeni nu este perfect ... toată lumea greșește, dar iubesc persoanele care stau cu adevarata eu. Pe parcursul vieții devenim tot mai fragili atunci când vine vorba de prieteni din cauza societății ce uită de lucrurile mici cum ar fi iubirea de aproape.

Spune-mi, oare mai ști cum a fost? Primul pas greșit, primul reușit. Prima piesă ascultată împreună, primele nopți nedormite doar pentru a face planuri și a ne înțelege una pe cealaltă, primele dăți în care ne-am colorat viața în pastel una celeilalte sau ultima dată când am ieșit afară, alături de alte persoane importante și ne-am jucat ultima oară. Am stat aproape de ea deoarece radia de fericire mai mult decât soarele în mijlocul verii. Am iubit-o și încă o iubesc pentru că e un fenomen minunat, care m-a ajutat să mă regăsesc într-o lume a cărui subiect nu mai e de mult fericirea . Am investit timp și sentimente într-o legătura adevărată, doar pentru faptul că toate vorbele rele mi le spunea în față, prin ploile acide pe care le trimitea.

Îți multumesc că, atunci când am căzut în ploaie, m-ai ridicat și ai adus soarele pe strada mea, îți mulțumesc că mi-ai fost ca o soră, că mi-ai dat sens vieții și că m-ai facut să înțeleg cu adevărat ceea ce înseamnă noțiunea de prietenie! Într-un ocean de oameni falși, am găsit prietenia adevărată la începutul lunii martie, care mi-a colorat și înveselit viața, cu nuanțe de roz și nu numai. Ai făcut ca sufletele noastre să devină unul și să fim un suflet în două trupuri. O prietenie de neegalat, dintre un anotimp și o ființă.

Lasă-mă să-mi trăiesc viața doar primăvara și să-mi putrezească trupul alături de flori și copaci!

Sper c-o să mai vii după iarnă

Stoicănescu Ioana Bianca, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.1
Drăgoești, jud. Vâlcea
Coordonator: prof. Radu Oana Maria

I-am spus „la revedere!” prietenului meu cel mai bun

Rece și cu vânt, cu gheață și mânuși
„Ne-om mai vedea odată!” șovăitor îi spun
Căci o nouă gaiță vine, s-apropie acuși.

Și-am legat o prietenie
Caldă, în culori de primăvară
Cu soarele dogoritor ce arde prin vie
Și cu gingașele flori de peste tot în câmpie.

Nu era una la părinți, dar era cea mai plină de viață
Își lăsa părul ierbos s-adie în vânt
Toată ziua, de dimineață până târziu în seară
Noaptea adormea pădurea cântând, ape dezghețând.

O vedeam peste tot, în codru, în grădină, pe verandă,
Ea mângâia copacii și construia regate de nori,
Iar atunci când va veni neașteptata toamnă
O s-o întâmpine numai cu flori.

Avea un suflet atât de blând
Mereu la ea-n gând era pace, armonie
Și o auzeai noaptea, pe la geam șuierând
Cum natura o învie, vântul cum adie.

Ea este regina primăvară, cea despre care-am vorbit
De departe a venit, în al meu suflet, în a mea țară
Iubirea-i este arma, căldura-i e cuțit
Sper c-o mai veni, iar, după iarnă!

Primăvara

Horvat Simina Mirela, clasa a IV-a
Școala Gimnazială „Sabin Manuilă”
Sâmbăteni, jud. Arad
Coordonator: prof. înv. primar Ursu Corina

Primăvara a sosit,

Florile au înflorit.
Câmpul este plin de flori
De tot felul de culori.

Tot în jur e înverzit,
Pomii au înmugurit.
Natura toată,
Se trezește la viață!

Gâzele și-albinele,
Zboară toate vesele
Și muncesc fără-ncetare,
Printre razele de soare.

Mama, primăvara mea

Ile Agnes, clasa a IV-a
Școala Gimnazială „Sabin Manuilă”
Sâmbăteni, jud. Arad
Coordonator: prof. înv. primar Ursu Corina

Mama mea,
Draga mea,
Te iubesc,
Te-ndrăgesc!

Ești o stea frumoasă,
Albă, luminoasă.
Pe tine nu te voi uita,
Măicuța mea, mămica mea.

Tu m-ajuți mereu,
Chiar când îmi e greu.
Iar când sunt bolnavă,
Vii la mine-n grabă!

Nimic n-are asemănare
Cu a ta îmbrățișare!

Dansul primăverii

Benea Eliza, clasa a IV-a
Școala Gimnazială „Sabin Manuilă”
Sâmbăteni, jud. Arad
Coordonator: prof. înv. primar Ursu Corina

În horă, mii de flori se prind

Albinei oferind nectar.
Razele soarelui se-ntind
Trezind la viață totul iar.

Sosit-a astăzi rândunica,
Sub streașină la cuibul drag.
Copilașii ies la joacă
Iar bunicii stau în prag.

Primăvara în ochi de copil

Zărnescu George, clasa a VI-a
Școala Gimnazială Vulcan, jud. Brașov
Coordonator: prof. Oprea Nicoleta

Primăvara a venit!
Şi-n ochi de copil a răsărit.
Nimeni nu-l poate bucura,
Mai mult decât primăvara!

Uite cine a sosit!
Păsărele au şoptit,
Că primăvara a venit,
Şi mii de culori a răspândit.

Albastru-i cerul nesfârşit
Şi verde câmpia a devenit.
Razele aurii, zglobii
Strălucesc făr-a se opri.

Dar copiii de ce s-au înveselit?
Deoarece dorințele li s-au împlinit.
Jocuri, păsări şi căldură,
Înveseliți de natură.

Primăvara e-un anotimp,
Ce durează mult mai mut.
Este-un anotimp iubit,
Ce pe copii i-a inveselit!

Magia primăverii

Doda Dragoș, clasa a VI-a
Școala Gimnazială Vulcan, jud. Brașov
Coordonator: prof. Oprea Nicoleta

Primăvara în ochi de copil este total diferită de primăvara văzută de un adult. Copiii aleargă zburdalnici bucurându-se de revenirea la viață a naturii, în timp ce adulții aleargă de colo-colo fără a băga de seamă frumusețea ei, nemaiavând timp să admire ceea ce ne oferă universul.
Viziunile asupra acestui anotimp diferă, în primul rând, pentru că noi, copiii, vedem primăvara ca un loc magic, extrem de frumos și surprinzător. Totul ia viață, culorile sunt ca dintr-o poveste cu prinți și prințese, care am vrea să nu se mai termine.
În al doilea rând, animalele și insectele sunt mult mai prietenoase și mai jucăușe, cum ar fi: fluturii gingași în mii și mii de culori care vorbesc cu păsările cântătoare, iepurii care își caută hrana fugăriți de copiii neobosiți și nu în ultimul rând, mieii care sunt pufoși și blânzi.
Natura a prins viață, copacii își cântă bucuria îmbracați în straie verzi alătui de iarba care dansează și de norii care râd privind la veselia ce se întrevede în fața lor.
Noi ne bucurăm nespus de venirea primăverii deoarece ziua este mai lungă și ne putem juca mai mult afară, ne dăm cu bicicletele, skateboardurile, megem la fotbal, ne jucăm de v-ați ascunselea și nenumărate alte jocuri ale copilăriei.
Primăvara în ochi copil este cel mai frumos și distractiv anotimp din toate câte sunt.

Miracolul primăverii

Bordean Bianca, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Vulcan, jud. Brașov
Coordonator: prof. Oprea Nicoleta

Cu zâmbetul pe buze am asistat la trezirea naturii din somnul lung și greu de iarnă și am primit cu multă dragoste adierea mângâietoare a vântului de primăvară.
Am așteptat de mult timp spectacolul sosirii acestei zâne din poveste după o iarnă care părea că nu se mai termină. Primăvara a început timid și ușor să-și intre în drepturi. De ce spectacol? Pentru că totul este cuprins de febra devenirii și a transformării, de graba înlocuirii unui peisaj alb. Am pus urechea la pământ și am ascultat cum colțul ierbii a început să crească, răspândind în jur miresme proaspete și îmbietoare. Pădurea începe să retrăiască, să respire, să se zbuciume, devenind din nou un loc de visare. Mugurii se răsucesc spre soare, abia așteptând ca pădurea să se transforme într-un ocean verde crud. Câmpul, altădată, alb și nins, acum este plin de viață. Gâzele s-au trezit din somnul iernii și se bucură de adierile îmbietoare. Fâlfâitul aripilor păsărilor începe să se audă pe cerul umed și limpede. Toate sunt cuprinse de bucuriile vieții.
Primăvara văzută prin ochi de copil e magică și unică în același timp.

Primăvara

Nacu Maxim, clasa a III-a A
Liceul Teoretic „Dante Alighieri”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: înv. Locoman Carolina

Primăvara este cel mai minunat anotimp, deoarece natura reânvie.
Zăpada albă se topește, dar ghioceii își fac apariția, așternându-se într-un covor alb și imaculat. Razele soarelui mângâie pământul înverzit. Păsările călătoare se întorc din țările calde. Vântul adie lin prin copacii înfloriți, scuturându-le petalele. Albinele zumzăie prin florile colorate. Unele animale se trezesc din somnul iernatic. Copiii se bucură de sosirea primăverii, jucându-se prin curțile caselor. Agricultorii au început lucrările în câmpuri , iar gospodarii fac curat prin grădini.
Cu mantia plină de lumină, primăvara dăruiește culoare, viață și multă bucurie.

Primăvara

Şalaru Nicoleta, clasa a III-a A
Liceul Teoretic „Dante Alighieri”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: înv. Locoman Carolina

E dimineață... Lumina caldă se răspândește în odaie. Ea se reflectă în ochii mei senini și veseli.
Un sentiment de căldură și liniște mă cuprinde. Totul în jur pare numai culoare. Culoarea roșie semnifică dragostea pe care o port în suflet. Culoarea galbenă reprezintă căldura primită și respectiv dăruită de mine. Culoarea verde redă liniștea și noblețea.
Razele multicolore ce se rotesc în jurul meu mă duc cu gândul la primăvară, la primăvara mult așteptată.

Primăvara

Postolachi Sebastian-Nicolae, clasa a III-a A
Liceul Teoretic „Dante Alighieri”
Chișinău, Republica Moldova
Coordonator: înv. Locoman Carolina

Primăvară, ești un vis
Cu flori roze de cais
Și cu zumzet de albine,
Toți se bucură de tine!

Ce mireasmă-mbietoare,
Prinde parcă orice floare,
Și te cheamă și te poartă
În a primăverii joacă.

Spring si wonderful

Buhai Cosmin, clasa a X-a Bsp
Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu”
Suceava, jud. Suceava
Coordonator: prof. Vorniceanu Cristina

Spring season is a pleasing season of everyone. Spring season in India falls during the months of March, April and May. It comes after a long three months of winter season during which people feel relief from the winter cold. In the spring season temperature become moderate and everywhere looks green and colorful because of the blooming trees and flowers. After a long wait, finally time comes when we start wearing lighter clothes and can go outside the door more often. Small children do kite flying. Holi festival falls in the starting of this season when everyone fully enjoy the coming of spring by playing holi with colors and water.

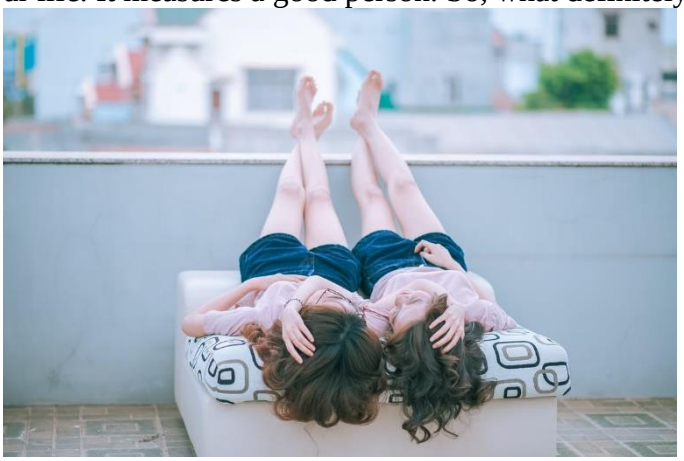
Spring season is the best and most favorite season of the year. People (especially kids) are fond of this season because of its beauty, slight cool and comfortable nature. It is the queen of all seasons of the year and considered as the favorite season of the poets. It comes after winter season and before summer season. It begins from the month of March and ends in the month of May. On the arrival of spring season everything on the earth looks adorable and charming. All the trees gets new clothes in the form of new leaves, flower starts blooming and fragrancing, birds start dancing and singing on the tree branches, sky becomes clear, cloudless and blue, fields become full of green grasses and other so many changes occur in the nature. Spring season is the season of flowers and festivals thus brings lots of joy and happiness. Colorful and beautiful flowers completely win the heart and green grasses give us a nice ground to walk in the garden. Beautiful flying butterflies catch our eyes often in the morning and evening. Day and night both become very pleasant and cool. Environment becomes full of charming sounds of bees, cuckoo, and other birds in the early morning.Spring season provides great pleasure, joy and happiness. There is too much cold in winter, too hot in summer and it becomes mud and dirt everywhere in the rainy season that’s why spring is called as season of joy and happiness. Everyone enjoy this season to a great extent and wants to grab its all attraction between the winter and summer.

Spring is the season of joy and happiness for all the living beings like tree, plants, flowers, animals, birds, human beings, etc because it is neither hot nor cold. Days and nights become almost same length, neither too short nor too long. Everyone becomes fed up of cold in winter, hot in summer and mud and dirt in rainy season.

Friendship

Talpalaru Andreea, clasa a X-a Bsp
Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu”
Suceava, jud. Suceava
Coordonator: prof. Vorniceanu Cristina

A famous philosopher Euripides once said, “Friends show their love in times of trouble, not in happiness”. The presence of friends makes our life worthwhile but it is really difficult to write a good friend who will be with us in all the circumstances of life. Friendship is one of the most important and valuable things in our life. It measures a good person. So, what definitely makes a good friend?

Friendship is essential for the successful wellbeing of every person. It is based on the simple rules of trust and honesty. A true friend is a person you can always count on when you face challenges and serious problems. He or she always offers a shoulder to cry on in case something wrong happens. Your soulmate always listens to your problems, gives you good piece of advice, and never talks behind your back. A true friend is never envious of your accomplishments and achievements. This person respects you and keeps all your secrets. You can always tell your trusted friend your flaws and be sure that your revelations are safe. A good friend is always loyal to you and never lets you down. Being trustworthy is a very important factor in any friendship. A true friendship is a reward for all the good we do in our life. A true friend is there for you in the times of need, he makes you smile when you forgot how to, and lift you up when you can`t not lift up yourself.

A true friend is one who never deserts you and is your inseparable companion in the time of happiness and sorrow. However, it is necessary to judge people correctly in order to make the right choice of a true friend. We should be very careful as there are a lot of people who can easily deceive others in order to gratify their self –interest and achieve their aims. This person should help you move on the right path. You should be patient and have a sense of tolerance to maintain a good friendship. There should be no suspicion and no disbelief in such kind of relationship.

True friends are worth more than all the treasures of the world. Friendship is doing your best to make your friend happy. Friendship is forever, no matter what. It is the most wonderful relationship that every person can have if he or she is loyal, dependable, kind, caring, and loving. True friends try to avoid conflicts and do everything possible to make their relations stronger. Some people can even make sacrifices and risk their lives for a friend.

A true friendship is something that can`t be expressed with words. Friendship is being able to cry together. Friendship is being foolish together. It is being mad at each other. True friends are always ready to protect each other from being hurt emotionally and physically. It takes time and patience to build a strong friendship and achieve trust between two soulmates. It is very important to have somebody with whom you can share your thoughts freely.

A good friendship is very difficult to come across. That is why we should appreciate this divine relationship that is based on understanding and feelings. There are a lot of benefits of friendship. We just need friends to live happily. Lasting friendship is a blessing for everybody. We don`t have to pretend to be someone else when we spend time with our friends. They give us total freedom to be who we really are. We should be grateful to people who make us happy. A true friend is one of the most precious possessions that one can have in his life.

Prietenia în nuanţe de primăvară

Nagy Szabina Angela, clasa a IV-a
Şcoala Gimnazială Aţintiş
Aţintiş, jud. Mureş
Coordonator: înv. Balogh Ibolya

A sosit mândra primăvară, anotimpul reînvierii, al florilor şi al luminii.
Vântul adie cu atingeri calduţe şi miros de iarbă verde. Primii ghiocei gingaşi şi firavi au răsărit. Soarele, stăpânul absolut al zilei ne mângâie cu razele lui. Vrăbiuţele ciripesc continuu, iar rândunelele ne-au dat de ştire că nu mai întârzie mult. Câtă frumuseţe şi câtă veselie peste tot. Albinele harnice au început curăţenia de primăvară. Miei zburdă pe câmpie. Noi, elevii din clasa a IV-a, vrem să organizăm o drumeţie la pădure şi să-i invităm şi pe colegii noştri mai mici, pentru a ne împrieteni cu ei, şi să admirăm împreună frumuseţile naturii.
Primăvara reprezintă cel mai impresionant anotimp al anului iar natura dovedeşte asta!

Plimbare de primăvară

Codreanu Iasmina, clasa a XI-a F
Liceul Pedagogic „Nicolae Iorga”
Botoșani, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Manolache Ciprian

Razele aurii, dar încă reci ale soarelui pătrund prin fereastra amorțită de ger. E dimineață, iar glasul melodios al păsărelelor reușește să alunge starea de somnolență a naturii, care a predominat luni în șir. Primăvara și-a făcut apariția cu pași domoli, dar siguri. Mireasma suavă a florilor scuturate de vântul primăvăratic din pomii bogați, îmbie atmosfera. Pastelul livezii aprinde flacăra unei bucurii plăpânde, ce arde melancolia în neant. În păduri brazii își întind brațele parcă vrând să cuprindăsoarele, iar ghioceii plăpânzi își scot clopoțeii argintii de sub zăpadă. Gingășia și albul pur în combinație cu verdele smarald, al ghioceilor, precum și susurul pârâului limpede ca roua dimineții te poartăpe meleagurile fericirii.
Într-o dimineață însorită, am avut parte de o trezire deosebită... Cânteculcelor două păsărele de la fereastra camerei mele mi-a insuflat pofta de viață, precum și speranța de care aveam nevoie pentru a începe o zi specială de primăvară. Afișând un zâmbet larg mă grăbesc să ies la o plimbare în parc. Totul pare viu. Tot ce era mort acum învie din potirul vieții și răsare în lume. Blocurile cenușii care până mai ieri inspirau tristețe sunt mângâiate de soare. Oamenii îmbrăcați colorat parcă plutesc pe străzile acoperite de o mantie pastelată, care nu demult erau pustii.
Cu optimism, vrăjită de frumusețea naturii pe care o examinez atent, ajungîn parc. Decorul sofisticat și verdele crud al copacilor și al ierbii fragede îmi creează o senzație de emoții deosebite. Lacul înghețat care o perioadă îndelungată a oglindit parcul si a fost locul de dans al tinerilor, acum este presărat de nuferi ca niște comori de galbeni. Mă așez pe o bancă și privesc pierdută la frumusețea neasemuită pe care o oferă acest anotimp. Nostalgia albului înțelepciunii este convertit în lumină.
Croncănitul aspru al corbilor este înlocuit de glasul dulce al vrăbiuțelor șide copiii veseli care aleargă după fluturii zglobii. Albinele harnice zboară din floare în floare în căutarea nectarului, iar celelalte

insecte oferă un spectacol incredibil prin dansul lor amețitor. Seninul cerului este uneori tăiat de câte un cocostârc sau o rândunică. Mireasma multitudinii de zambile și lalele te poartă într-o lume de vis. Aleile parcului au prins culori deosebite, iar copacii își desfac mândri crengile cu mugurii ca niște lumânărele parfumate.
Soarele, ținându-ne în palmele sale, ne îmblânzește inimile împietrite și revarsă strop de lumină în ulciorul întunecat. Nimic nu pare mai relaxant decât să te plimbi ore în șir contemplând peisajul uimitor, să stai uitat pe o bancă prins în mrejele parfumului delicat, să fii cuprins de un izvor nesecat de gânduri la umbra unui pom, iar ciripitul păsărelelor să-și șoptească lin că a sosit primăvara.

De primăvară ...

Stratulat Alexandra, clasa a XII-a F
Liceul Pedagogic „N.Iorga”
Botoșani, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Manolache Ciprian

De-abia și-a șters mărțișor ochii de ceață și, dinspre răsărit, vâslesc grăbite corăbii lungi de păsări călătoare. Aripile lor, obosite, își moaie vârful în azurul curat al cerului și șușotesc cu foșnet de mătase veche cântecul regăsirii...
Dacă până mai ieri cotoroanța Iarnă încă își mai arăta colții sticloși și reci zburlindu-și pletele albe printre ramurile zbârcite ale copacilor goi, de-o vreme-ncoace parcă nu se mai teme nimeni de ea. Abia mai are putere să împrăștie puf de zăpadă, ca într-o amintire a vremurilor trecute, în care era stăpână. Trompetările lungi și ascuțite care s-au înmulțit au înfrânt-o, au secătuit-o, îngropându-i suflarea în râpe adânci, în hățișurile pădurii unde nici ursul, nici capra nu se-ncumetă a ajunge.
Pământul respiră viață, prinde colț verde, crud și puternic, miroase a reavăn, a tinerețe. Pâlcuri-pâlcuri, ghioceii plăpânzi își agață perluța în firul tăios de smarald și vestesc bucuria unui nou început. Nici măcar adierea rece a începutului de martie nu pare să-i înfioare! Stau strajă la poarta pădurii, în care, săltăreț, Martie pășește țanțoș descătușând unda izvorului, deșteptând trunchiurile de cărbune ale copacilor, trezind gâzele amorțite și aruncându-le bezmetice în lumina caldă a unui soare dulce, zâmbitor.

Cuprinse de febră, degetele noduroase ale stejarilor scot broboade. Sub fiece teacă, închise în scutece groase, nasc frunze cărnoase, puternice. Cresc văzând cu ochii, stau gata să pocnească, dar ascultă răbdătoare glasul naturii-mamă. Nu se avântă afară până când primăvara nu va fi pe deplin stăpână.

Singurele care nu se tem sunt rândunelele. Și-au regăsit, după un drum lung, obositor și plin de peripeții, casa în care s-au născut, cuibul în care au crescut sau au întemeiat familii. Săgeată cât e ziua de mare văzduhul și repară stricăciunile pe care, cu răutate, viscolul din iarna trecută le-a revărsat în prag. Fără odihnă fac giumbușlucuri printre buchetele de lumină ce se revarsă binefăcătoare din înalt. Bucuria lor se simte în bătaia aripilor, în ciripit, în ochișorii mărgelați, strălucitori.

Alunecarea către asfințit a soarelui domolește agitația, așterne liniștea și dă răgaz firii să-și facă planurile pentru o nouă zi de primăvară care va începe curând...

Mărțișor ... de suflet

Ocu Oana, clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr. 1 Sarafinești
Corni, jud. Botosani
Coordonator: prof. Iftime Dorin

E sfârşit de februarie...

Încet, încet soarele a topit mantia albă de nea. Doar ici-colo pâlcuri de zăpadă ce au rezistat destoinic razelor jucăuşe ale soarelui. Întreaga grădină a început să prindă viaţa sub mângâierea caldă a soarelui. Totul e acum plin de viață, nimic nu mai aminteşte de peisajul argintiu încremenit sub imperiul alb al iernii de acum câteva zile.

Un zumzăit mi-a atras atenția, era o albinuță amețită, probabil, de razele înşelătoare ale soarelui şi de vremea încântătoare de afară. Am dus-o cu privirea până s-a aşezat ostenită pe o floricică roşie. Imediat picioruşele i-au amortit ... de frig. Motivul ?! Floricica pe care s-a aşezat nu era o floricică, ci o picatură de sânge pe un petic de zăpadă ce încă nu s-a topit. Mirată, am observat că nu era doar o „floricică", ci un şir de floricele. Foarte curioasă m-am luat după acest şir şi am ajuns la capătul său. Aici, ochilor meii s-a dezvăluit cea mai frumoasă şi mai gingaşă fiinţă pe care am văzut-o vreodată. În ochii ei mari şi albaştri, am zărit două lacrimi mari asemenea unor boabe de rouă. Cu teamă m-am apropiat de ea.

- Cine eşti? Am întrebat-o.
- Nu m-ai recunoscut? Eu sunt Primăvara!
- Ce s-a întâmplat? De ce îţi sângerează degetul?
- Ca în fiecare an, salvez primul vestitor al primăverii cu preţul sângelui meu.
- Dar cum s-aîntâmplat?
- Nu cunoşti legenda?!
- Nu ! Nu ştiu !Te rog frumoas să mi-o spui!
- Da! Am să ţi-o spun! Ascultă! Acum o 1000 de ani prinţesa Iarna nu a mai vrut să mai vină Primăvara pe aceste meleaguri. Eu am ieşit la marginea pădurii şi am observat cum, într-o tufă de porumbari de sub zăpadă a răsărit primul vestitor al primăverii - ghiocelul. Am hotărât să-l ajut şi am început să dau zăpada la o parte şi să rup ramurile spinoase. Iarna văzând acestea, s-a înfuriat şi a chemat vântul şi gerul să distrugă floarea. Ghiocelul a înghețat imediat. Am acoperit ghiocelul cu mâinile, dar m-am rănit la un deget din cauza mărăcinilor. Din deget s-a prelins o picătură de sânge care, căzând peste floare a facut-o să reînvie. În acest fel am învins Iarna. Și, de atunci, când vine primăvara îmi sângerează degetul.
- Multumesc, e o legendă minunată ! Dar, vă rog să îmi mai spuneți ceva.
- Ce? Spune?
- Ce simbolizează mărțișorul? Nu e doar un simplu șnur de ață răsucit?
- Ai fost atentă la legendă?
- Da!
- Atunci, spune-mi ce era roșul și ce era alb în legendă?
- Roșul era sângele, albă era zăpada.
- Deci mărțișorul este simbolul triumfului Primăverii în fața Iernii, este simbolul venirii Primăverii.

Nici nu știu cât de repede a zburat timpul. Câte lucruri interesante am aflat despre primăvară, despre mărțișor. Se spune că el are puteri magice și că trebuie legat sau agățat la răsăritul soarelui încă din prima zi a lui martie și se poartă până când se aude cucul cântând sau până când vor veni berzele și rândunelele.

În zori de zi, cu emoție mi-am pus în piept mărțișorul pregătit. Acum nu îl consideram un simplu șnur de ață, un accesoriu pe care îl purtam doar pentru simplu fapt că așa fac toți din jur. Acum, că îi cunosteam povestea „ocupă un loc special în sufletul meu, și îl voi purta până când vor înflori vișinii sau trandafirii așa cum mi-a spus Primăvara.

Tot Primăvara m-a rugat să nu spun nimănui că ne-am întâlnit, dacă o voi face, iarna va fi tot mai lungă și tot mai grea.

Pentru că v-am mărturisit acest lucru poate acesta este și motivul pentru care în acest an încă nu ne putem bucura din plin de venirea primăverii.

Primăvara copilăriei

Oboroceanu Bianca, clasa a VI-a C

Școala Gimnazială „Octav Băncilă”
Corni, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Pînzaru Mihaela

Un sunet asurzitor umple golul tăcerii din cameră. E alarma telefonului. Trupul mi-e greu de somn, de gânduri nedefinite, de plumbul trecerii anilor, dar mă ridic pentru că se anunță o nouă zi. Nădăjduiesc că azi va fi o zi de primăvară, de astă dată una însorită, căci simt razele soarelui ce se luptă cu perdeaua pentru a pătrunde în cameră. Mi-e tot mai greu să-mi scutur fruntea de neliniștea ce m-a cuprins în ultimul timp și mă cufund în primăverile vechi ale copilăriei. Îmi revin în minte frumoasele clipe ale primăverii petrecute în copilărie. Revăd și astăzi pastelul de culori al livezilor înflorite, stolul de rândunele venit din depărtări care taie albastrul cerului ca o săgeată, apoi muncesc de zor la cuiburile noi ce urmează să ia locul celor vechi, albinele harnice ce zumzăie dulce prin flori. Îmi amintesc de locurile de la țară unde altădată umblam desculță prin oceanul de flori din poienițele din apropierea casei bunicilor, iar mireasma îmbătătoare și neaua pomilor din livezi mă fascinau și cădeam în visare...O dulce visare... Îmi aduc aminte de nopțile de primăvară încărcate de farmec când stăteam noaptea pe iarba proaspăt încolțită care îmi mângâia tălpile și mă uitam spre cerul înstelat unde erau mii de stele și care mai de care se întreceau în strălucire. Totul părea un vis frumos, un basm cu zâne.

Copilul primăverii eram și primăvara era Zeița mea preferată. De fiecare dată când ea își dezlega tainele asupra pământului, în sufletul meu încolțeau povești. Oglinda cerului, scăldată în lumina acum mai puternică a îngerului solar, își pecetluia privirile deasupra câmpului din fața casei părintești și ieșeam zâmbindu-i și îmbrățișându-i cuprinsul. Câmpul îi răspundea cu sclipirea pâlcurilor de iarbă abia apărute. Copacii, siluete sculptate în unduiri maronii, cu brațele dezgolite, șopteau ruga văzduhului. Zilele ploioase nu mi se păreau decât reculegeri binecuvântate ale celor însorite. Acest peisaj mi se zugrăvea în fiecare dimineață în fața ochilor și-n suflet, iar noaptea visele-mi conturau miracolul primăverii.

Pe aripile unui șoim de vânt pătrundeam pe fereastra larg deschisă a unui castel ale cărui turnuri săgetau norii. Mă lăsa jos într-o sală străjuită în colțuri de statuile celor patru anotimpuri. În centru se afla un cazan deasupra unui foc uriaș.

Zâne de lumină cântau melodii ale căror ecouri se spărgeau de înaltul cupolei și dispăreau în sunete rătăcite. Apoi, cele patru Zeițe și Marele Vrăjitor se așezară în jurul focului, iar Marele Vrăjitor rosti:

- Dragele mele fiice, iată că a venit și timpul mezinei să ofere lumii din darurile ei.

- Așa este, tată, spuse fiica cea mare, Vara. Eu am dat pământului veselie, căldură, soare, uneori am exagerat și am dus totul la extrem. I-am văzut pe oamenifericiți în vacanțe, dar și plângându-se de secetă... Am strecurat apoi și Ploaia și au fost fericiți, dar apoi au plâns că e prea multă. Nu am reușit să-i mulțumesc pe deplin. Oamenii... cine să-i mai înțeleagă?

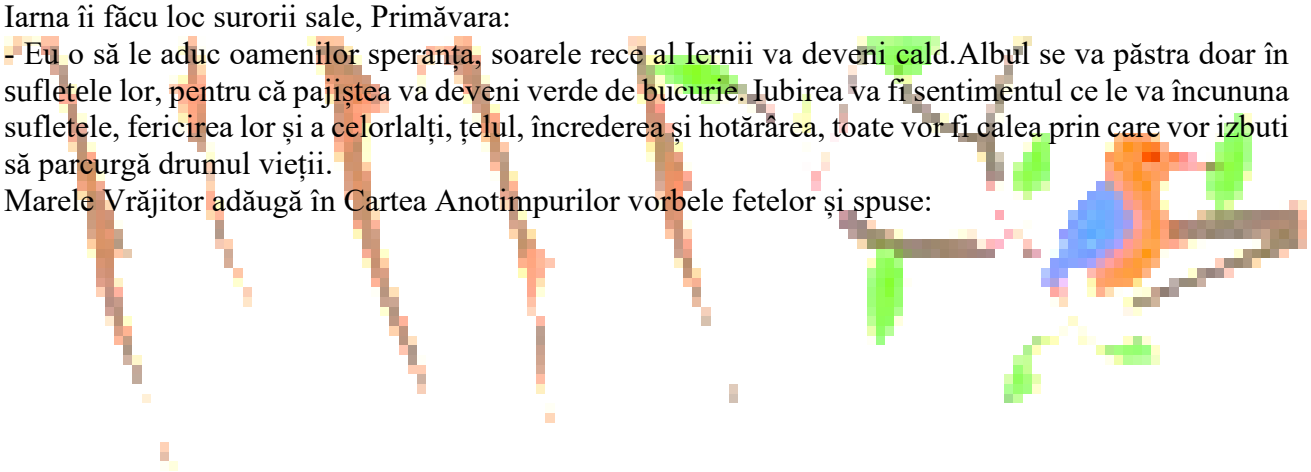
- Eu am încercat să domolesc soarele năzdrăvan de peste vară, să le aducbelșug în recolte, vânt, ploaie, dar s-au plâns de vreme schimbătoare. Le-am arătat ce înseamnămelancolia pictând-o în frunzele copacilor, ce înseamnăblândețea unui amurg arămiu și ei s-au întristat și au plâns.Timpul nu l-am putut încătușa și unii s-au speriat de bătrânețe și s-au gândit că vor muri ca și natura…spuse Toamna.

- Le-am sărit eu în ajutor și le-am adus bucuria primului fulg de nea și a sărbătorilor, să le ridic moralul. I-am învățat, de asemenea, ce înseamnă demnitatea prin albul zăpezii, seriozitatea și hotărârea prin gerul și frigul năprasnic, detașarea și puterea de a continua prin soarele rece. O lecție de viață.

Iarna îi făcu loc surorii sale, Primăvara:

- Eu o să le aduc oamenilor speranța, soarele rece al Iernii va deveni cald.Albul se va păstra doar în sufletele lor, pentru că pajiștea va deveni verde de bucurie. Iubirea va fi sentimentul ce le va încununa sufletele, fericirea lor și a celorlalți, țelul, încrederea și hotărârea, toate vor fi calea prin care vor izbuti să parcurgă drumul vieții.

Marele Vrăjitor adăugă în Cartea Anotimpurilor vorbele fetelor și spuse:

- Un labirint de sentimente se așază pe harta lumii odată cu trecerea voastră. Oricât ați schimba compoziția licorii, ei nu vor scăpa din vâltoarea vieții fără a cunoaște măcar gustul esenței fiecăreia dintre voi. Acum e timpul Primăverii și este așteptată cu nerăbdare.
Tânăra Zeiță își scutură rochia de flori, de verdeață, de zâmbete, de culori și ieși pe o rază de soare să presare asupra pământului darurile.
După un asemenea vis, dimineața m-am trezit învăluită în mister. Priveam pe geam soarele și vedeam primăvara în tot…și primăvara eram și eu.
Astăzi mă ridic din pat și ca atunci, în copilărie, privesc pe geam soarele și văd primăvara în tot ce mă-nconjoară …Dar eu nu mă mai simt o primăvară...
Mi-e dor de copilărie, când Primăvara era asemenea unui vis frumos colorat și eu puteam să-l construiesc cum doream.

Miresme de primăvară

Pînzaru Anastasia, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială „Octav Băncilă”
Corni, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Pînzaru Mihaela

O dungă înflăcărată unește cerul cu pământul. Focul arzător al răsăritului își revarsă limbile roșii – gălbui pe oglinda lacului străveziu. O primă rază de lumină lină se coboară cu dărnicie peste văzduhul violet.
Prima luminiță crepusculară răsare din umbra de trestii unduitoare, tulburând liniștea monotonă a oglinzii împânzite de nuferi albi-rozii și plasa deasă a mătăsii broaștei. Primul orăcăit strident, primul croncănit de barză, și toată lumea învie.
Păsări în culori de curcubeu mângâie oglinda vie a lacului, se joacă printre plete verzi îmbobocite de trestie care tresar ușor, se zbat liniștite, ridicând stropi spre libelulele cu aripi azurii. E o perfectă armonie între cer și pământ. E primăvară. Se simte în aer mireasma crudă de liliac, glas subțire de rândunele și parfum de viorele.
Împletiri dulci de glasuri cutreierăpădurea. Gerul iernii a amuțit pădurea. Dar acum o mișcare energică, zumzet, goană, o readuc la starea primăverii care arată lumii frumusețea crescândă a naturii. Veverițe, arici, vulpi, fel de fel de animale o cutreieră și se bucurăaducând eterne ofrande unei zeițe binefăcătoare.
Pe câmpiile verzi, uneori pătate de pâlcuri maronii- pământul jilav pe care s-a topit câte un fir de nea- zburdau mieii veseli cu clopoței aurii la gât. Blana lor moale, cârlionțată și încâlcită părea periată de boarea dulce, specifică primei suflări de viață.
Copacii își scuturau ramurile uscate de frig și îmbrățișau cadoul primăverii: muguri firavi, sfioși din fire ce priveau curioși lumea de la suprafață. Prima barză ajunsă din țările calde scruta văzduhul stând într-un picior pe acoperișul unei case țărănești.
Primăvara mult dorită sosise neanunțată peste meleagurile noastre. Rochia ei verde se juca cu pomii, înflorindu-i. Magia primăverii străpunsese adânca noapte râzând. Pe munți păsările fără somn cântau florilor. Aceste gingășii priveau spre lună: regina lor... Ramurile vesele ale copacilor dansau cu viteazul vânt: partenerul lor de dans... Iarba fragedă cânta în noapte: foșnetul melodios. Pe cer înfloriseră norii: lăcrămioare cerești... Munții fuseseră supuși primăverii: noua lor stăpână ...Verdeața fragedă nu înțelegea: ce se întâmpla?
Chiar și pe malul mării sosise primăvara. Nisipul se amestecase cu fericire, iar apa dansa în valuri. Brazii din apropiere aplaudau noul veșmânt al naturii: flori și bucurie.
Verdeața, florile... doar simple plante sau slujitori ai naturii ? Oricare ar fi răspunsul, primăvara va învinge mereu iarna!

Primăvara

Pînzaru Anastasia, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială „Octav Băncilă”
Corni, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Pînzaru Mihaela

În crâng e zarvă mare:
Copacii-nmuguresc,
Scot bube mici la soare
Din care frunze cresc.

Prin ramuri tremurânde
Vântul adie blând
Și deșteptat, izvorul,
Șoptește-ncet un cânt.

Din răsărit vin stoluri
Din aripi moi foșnind,
În aer dau ocoluri
Spre cuiburi vechi privind.

De sub uscate frunze,
Prin pojghița de gheață,
Se-nalță în aplauze
A ghiocelului față.

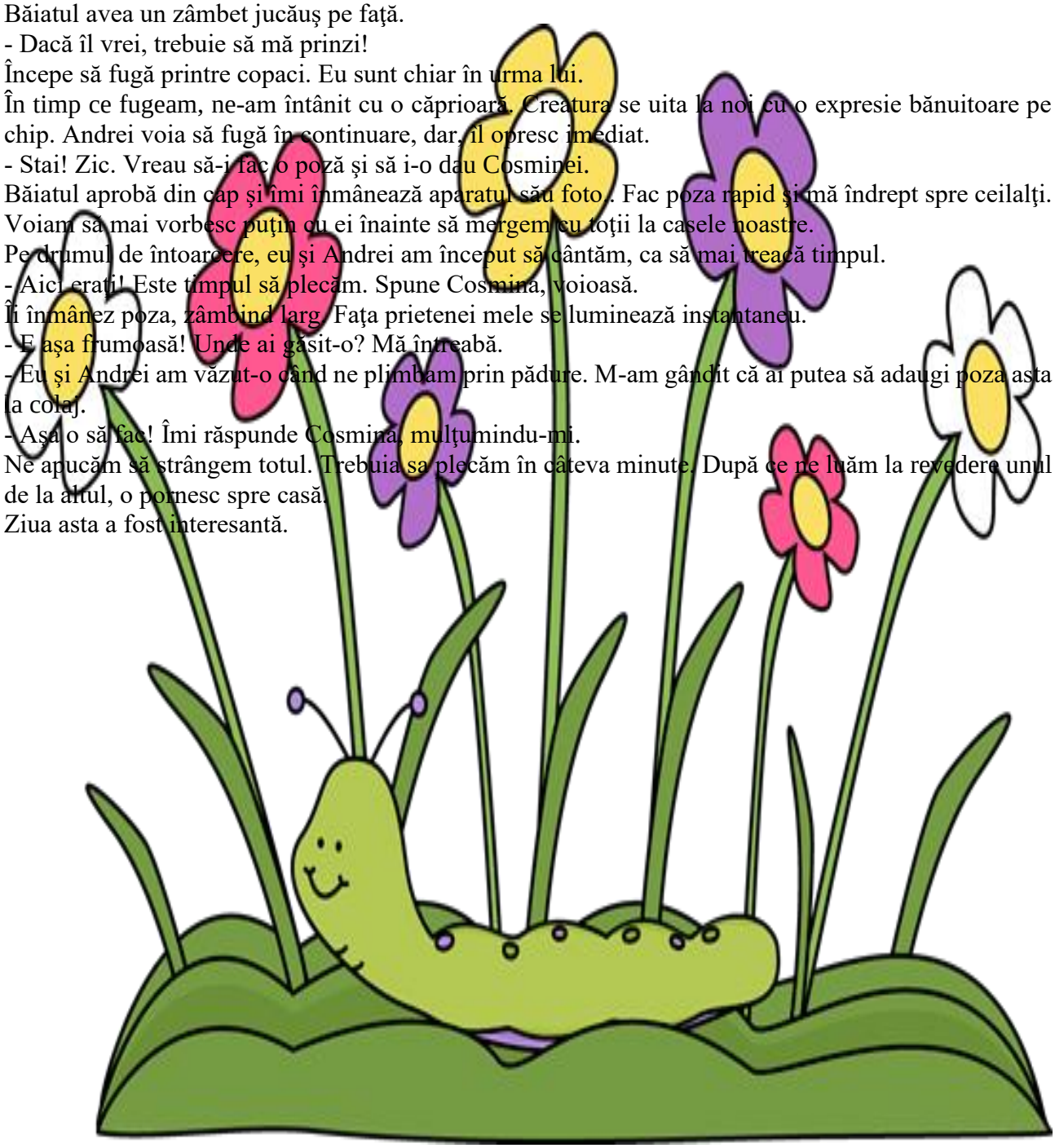
Mic, delicat - dar mândru -
Scutură clopoțelul
Și spre cerul albastru
Grăiește tinerelul:

Să știe toată țara,
Din nord și până-n sud,
Venit-a primăvara
Și viața-a renăscut!

Dor de primăvară

Fediuc Maria, clasa a V-a B
Școala Gimnazială „Octav Băncilă”
Corni, jud. Botoșani
Coordonator: prof. Pînzaru Mihaela

Eu şi câţiva dintre colegii mei am decis să ne bucurăm de primele zile calde ale lunii martie. Am luat câteva pături şi mâncare. Voiam să facem un picnic. Am instalat totul. Soarele timid ne mângâia feţele.
Prietena mea, Cosmina îşi luase aparatul foto cu ea. Dorea să facă nişte poze şi să le adauge colajului la care lucra.
Eu, stăteam sub un copac şi rezolvam tema la matematică. Andrei îmi ia caietul din mână.
- Dă-mi caietul! Îi zic, iritată.
Băiatul avea un zâmbet jucăuş pe faţă.
- Dacă îl vrei, trebuie să mă prinzi!
Începe să fugă printre copaci. Eu sunt chiar în urma lui.
În timp ce fugeam, ne-am întânit cu o căprioară. Creatura se uita la noi cu o expresie bănuitoare pe chip. Andrei voia să fugă în continuare, dar, îl opresc imediat.
- Stai! Zic. Vreau să-i fac o poză şi să i-o dau Cosminei.
Băiatul aprobă din cap şi îmi înmânează aparatul său foto. Fac poza rapid şi mă îndrept spre ceilalţi.
Voiam să mai vorbesc puţin cu ei înainte să mergem cu toţii la casele noastre.
Pe drumul de întoarcere, eu şi Andrei am început să cântăm, ca să mai treacă timpul.
- Aici erati! Este timpul să plecăm. Spune Cosmina, voioasă.
Îi înmânez poza, zâmbind larg. Faţa prietenei mele se luminează instantaneu.
- E aşa frumoasă! Unde ai găsit-o? Mă întreabă.
- Eu şi Andrei am văzut-o când ne plimbam prin pădure. M-am gândit că ai putea să adaugi poza asta la colaj.
- Aşa o să fac! Îmi răspunde Cosmina, mulţumindu-mi.
Ne apucăm să strângem totul. Trebuia sa plecăm în câteva minute. După ce ne luăm la revedere unul de la altul, o pornesc spre casă.
Ziua asta a fost interesantă.

Simbolistica prieteniei și a ei nuanță

Asmbrosie Alexandra Maria, clasa a IX-a
Colegiul Național „Ecaterina Teodoroiu”
Târgu-Jiu, jud. Gorj
Coordonator: prof. Preoteasa Carmen Florina

Prietenia este un sentiment profund și adevărat cu multiple forme și înțelesuri nemărginite. Conceptul de prietenie poate fi perceput din mai multe unghiuri valide sau mai puțin valide. Orice om își dorește să se poată destăinui cu adevărat cuiva în care are o mare încredere , față de care simte o anumită apropiere sufletească. Întrebarea este dacă suntem în stare să-l ascultăm la rândul nostru pe cel care ne-a ascultat și poate chiar să-l ajutăm.
La fel ca fiorul adevăratei iubiri și prietenia adevărată încolțește în inimile noastre de la prima privire. O prietenie adevărată este ridicată pe o bază solidă de încredere și cunoștință sufletească de ambele părți, fizicul fiind lăsat deoparte (Un om frumos este o bijuterie care în timp se uzează, iar un om bun este și va rămâne mereu o comoară).
Într-o prietenie adevărată comuniunea trup – suflet a celor doi este imensă. Este important să îți cunoști prietenul cel puțin la fel de bine cum te cunoști pe tine. Prietenia poate fi concepută ca o minune de gânduri , idei, simpatii și mai ales sentimente.
Avem înrădăcinată în mintea noastră necesitatea de a iubi și de a fi iubiți, așa că viața fără prieteni reprezintă un adevărat torent de tristețe ce îți inundă sufetul zilnic la vederea fericirii altor persoane. O dezamăgire de la propria viață îți săgetează sufletul deja cuprins de amărăciune , când nu ai cu cine să îți împarți bucuriile , destăinuirea completă fiind imposibilă, când nu poți râde, medita și gândi cu cineva drag alături.
Generația noastră este definită ca o generație ce nu cunoaște limite. Mulți zi că datorită acestor bariere insistente nu ne lipsește nimic însă sfâșietoarea realitate este că ne lipsește unicul lucru folositor: prietenia.
Aceasta ar trebui să fie simțită cu toată ființa, să ne bucure din plin însă, datorită comunicării inexistente prieteniile au o fundație materială ce crește de la o generație la altă generație.
Prietenul bun, este doar unul. Un singur om te poate înțelege și cunoaște la fel de bine ca și mama ta. Acesta nu te lasă la greu, te ascultă mereu și te citește ca pe o carte deschisă. El împlinește idealurile prieteniei. Acel prieten este mereu acolo pentru tine, veți gândi la fel și veți simți la fel. Veți forma un singur suflet aflat în două trupuri. Vă veți uni perfect într-un cerc la fel ca cele două jumătăți Yin și Yong , completându-vă. Acel prieten este pregătit să moară pentru tine, în orice moment și în orice circumstanță. este greu, într-adevăr , dar odată găsit , nimic nu te împiedică să spui că ți-ai atins fericirea cu mâna.
Prietenia e ceva unic! Alege-ți cu grijă oamenii care vor petrece cu tine de acum și până când nisipul din pendulul timpului se va scurge pentru totdeauna!

Primăvară tristă

Ciocioi Ionela - Andreea, clasa a XI-a
Colegiul Național „Ecaterina Teodoroiu”
Târgu-Jiu, jud. Gorj

Coordonator: prof. Preoteasa Carmen Florina

Mi-ai desenat un suflet nepregătit să moară
Și acum vrei să mă uiți după această primăvară
Nume de floare sau de vioară
Violeta, întunecată lumină de seară.

În serile astea prea scurte
Tot mai multe spre niciunde
Și-au hotărât anotimpurile culorile,
Iar armoarul nu a mai ascuns poemele.

Privește, prietene, cum pleacă iarna,
Și acum neliniștea tremură în flori.
Dăruiește-mi, te rog, fereastra
Să privim amândoi întreceri de culori.

Ascultă-mă, prietene, căci vine primăvara,
Norii ne trimit binecuvântarea
Scrisă la îngânarea zilei cu noaptea,
De parcă ne-ar preda literatura.

Prietenii de primăvară

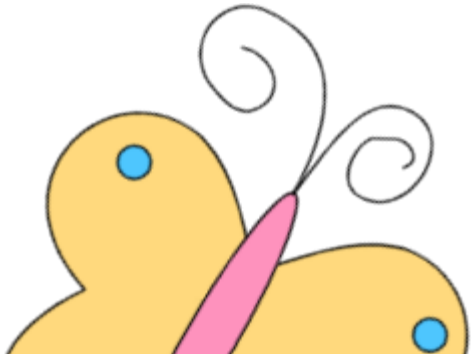
Vlăiconi Corina, clasa a V-a
Colegiul Național „I. C. Brătianu”
Hațeg, jud. Hunedoara
Coordonator: prof. Iacob Ionela

Prietenie, floare rară
Ce stai ca o domnișoară!
Tu, în prag de primăvară
Așteptând soare afară.

Tu aduci doar fericire
Între două domnișoare,
Ce s-au cunoscut odată
Într-o zi, la școală, iată!

Prietenie, drag cuvânt
Hoinărești, tu pe pământ
La lume tu dai visare
Și inima tu le-o faci mare !

Primăvara

Onițiu Andrei, clasa a III-a
Centrul Şcolar pentru Educaţie Incluzivă
Făgăraș, jud. Brașov
Coordonator: prof. Popa Loredana Maria

Primăvara în câmpie
A venit cu veselie:
Fluturi albi peste imaș,
Zboară, zboară drăgălaș.

Mieii veseli, mici și creți
Zburdă printre ierburi verzi.
Albinuțele vioaie
Adună mierea din floare.

Și copiii-s bucuroși
C-au lăsat sumanul gros.
Frumoase, fetițele
Și-au luat rochițele.

Băieței, așa ca mine
Cântă plini de bucurie.
Ei se dau cu trotineta,
Se plimbă cu bicicleta.

Primăvara prin ochii mei

Agache Amalia Andreea, clasa a V-a
Școala Gimnazială Părău
Părău, jud. Brașov
Coordonator: prof. Boier Anca – Nicoleta

A sosit plină de bucurie și voie bună, cea mai tânără fiică a bătrânului an, cu alaiul ei de flori, lumină şi culoare. Totul e învăluit în mantia de lumină a soarelui, care mângâie blând pământul şi toate vietăţile. Bolta albastră se oglindeşte în apele limpezi ale râurilor. Zilele sunt mai blânde şi mai lungi, iar nopţile mai scurte.
Primăvara a aşternut cu florile sale peste tot un covor multicolor. Câmpurile şi dealurile au înverzit, iar livezile se pregătesc să primească florile în vizită. În păduri, muşchiul copacilor e moale ca o pernă de puf, iar brazii care abia şi-au lepădat mantia de nea privesc mândri către soare. În desişuri a albit floarea ghiocelului şi un parfum uşor de toporaşi se răspândeşte la adierea vântului din amurg.
Primăvara a trezit lunca la viaţă. Fluturii zburdă, albinele harnice îşi încep dulcele zumzet printre flori. Gândăceii şi cărăbuşii dorm la soare, dezgheţându-şi aripioarele şi picioruşele. Păsările călătoare par nişte vâslaşi pe marea cerului albastru. Rândunica cea veselă, turturica şi sturzul ciripesc în deschiderea marelui concert al primăverii.
Şi oamenii se bucură de această renaştere a naturii. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor şi zumzetul hărniciei. În livezi oamenii curăţă pomii, iar în grădini sapă pământul să pună răsaduri.
Cu mantia plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinereţe, voioşie şi culoare. Să ne bucurăm toţi de acest minunat mărțișor primit în dar de la blânda primăvară.

Primăvara

Staicu Ioana Maria, clasa a V-a
Școala Gimnazială Părău

Părău, jud. Brașov
Coordonator: prof. Boier Anca – Nicoleta

A venit primăvara! Primăvara este cel mai minunat și înflorit anotimp care cu căldura ei amăgitoare începe să-și facă apariția.
Baba Iarnă nu se încumetă să plece dar soarele își face loc printre norii de cenușă și trimite câteva raze timpurii. Zăpada cea albă s-a topit, iar ghioceii încep să iasă de sub stratul de zăpadă. Razele soarelui mângâie pamântul înverzit plin de flori colorate. Păsările au venit din țările calde și încep să cânte cu glasul lor cel subțire. Florile au început să înflorească și cu drag primesc în vizită albinele ieșite la plimbare după doritul nectar. Iarba fragedă se ivește de sub pământul moale. Vântul adie din când în când printre frunzele abia ivite. Sus pe cerul albastru se văd stoluri de păsări care se învârt căutându-și un loc. Fluturii jucăuși dansează, bucuroși de venirea primăverii. Din grădină vine un miros foarte plăcut de la zambile, lalele și narcise.
Toate viețuitoarele găsesc câte ceva de făcut, iepurșii țopăie, căprioarele aleargă, ursul morocănos iese din bârlog, mieii zburdă pe câmpul verde, rândunica își aranjează cuibul gândăceii ies la plimbare, iar furnicile lucrează toată ziua fără încetare.
Primăvara aduce bucurie printre oameni. Ciobanii își aduc oile pe câmpul înverzit, iar gospodarii încep activitățile de primăvară.
Primăvara este un anotimp preferat de oameni și amimale!

Primăvara minunată

Bereș Ioana Gabriela, clasa a IV-a
Colegiul *„Aurel Vijoli”*
Făgăraș, jud. Brașov
Coordonator: înv. Barbănouă Doina

Vântul aspru, mi se pare, se gândește la plecare. Norii triști au cam pierit, cer senin s-a dezvelit. Măritul nostru soare a făcut ziua mai mare, iar lumina-i aurie mângâie munte, deal, câmpie. Un alai măreț răsare pe întinderea cea mare, cu mirosuri parfumate și rochițe elegante. Florile au apărut din pământul încă ud și de cum au răsărit, către soare au zâmbit. Sunt gingașe și cochete, ca de balul pentru fete.
În păduri ori prin livezi, iată, oare ce să vezi: pomii își caută coroană, ori din frunze ori din flori, ca să se mândrească în goană, ca o ceată de feciori.
Gâze mici și amorțite se trezesc cam năucite, de atâta somn, se pare, din plăcuta hibernare. Fluturi cu aripi pictate, dar și mămărușele punctate se așază fericite tot prin locuri însorite. Albinuțe harnice zumzăie de zor prin flori, iar furnici mai mărunțele fac pe gospodinele și ele.
De prin țări îndepărtate s-au reîntors înaripate, loc de cuib au căutat și s-au pus și pe cântat, ca să fie lumea vie un loc plin de veselie.
Natura s-a trezit la viață, într-o nouă dimineață, c-a sosit încă o dată primăvara minunată!

A sosit primăvara

Modrișan Miruna, clasa a IV-a
Școala Gimnazială

Filipeștii de Tîrg, jud. Prahova
Coordonator: prof. înv. primar Furtide Elena Cristina

Primăvara a venit,
Noi copiii ne-am uimit,
Ne-am jucat și ne-am distrat,
Pe toți, noi i-am amuzat.

Am ieșit cu bicicleta
Și apoi cu trotineta.
Afară era frumos,
Soarele era luminos.

Ne-am jucat pititea, leapșa
Și ne-am dus cu toții în vale
Să simțim mirosul tare
A frumoaselor zambile.

Aerul ne-a îmbătat
Și frumos am adormit,
Bucuria peste noi,
Primăvara a venit.

Sosirea primăverii

Elev: Olariu Alexandra, clasa a IV-a
Școala Gimn. Zvoriștea, Jud. Suceava
Prof.coord.: Anton Simona Marinela

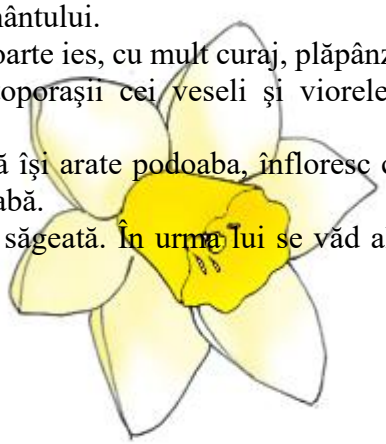
Este prima zi de primăvară. Fiica cea mai tânără şi mai frumoasă a Împăratului An a sosit pentru a dezmierda natura.Ea dă norii la o parte pentru a lăsa razele soarelui să încălzească întreaga natură. Globul de aur de pe cer îşi revarsă căldura mângâietoare asupra pământului. Firicelele subţiri de raze aurii topesc plapuma albă şi pufoasă care a ţinut de cald pământului.

Deodată, se aud glasuri subţiri şi mici. De sub frunzele moarte ies, cu mult curaj, plăpânzii ghiocei, cunoscuţi ca vestitori ai primăverii. Peste puţin timp, toporaşii cei veseli şi viorelele parfumate vor acoperi tot pământul.

Iarba prinde colţ fraged şi nou, iar copacii, nerăbdători să îşi arate podoaba, înfloresc cu petale albe. Furnicile harnice, albinele şi buburuzele se apucă de treabă.

Din depărtări, cel dintâi cocor taie albastrul cerului ca o săgeată. În urma lui se văd alţi cocori, anunţând venirea primăverii.

Câtă frumuseţe!Câtă viaţă şi veselie!

La braț cu primăvara

Elev: Fiesel Darius Matei, clasa a IV-a
Școala Gimn. Zvoriștea, Jud. Suceava
Prof. coord.: Anton Simona Marinela

În sfârșit a venit primăvara! Împreună cu colegii mei sunt cel mai fericit din lume că a ajuns și la noi prima fiică a bătrânului an, cel mai frumos anotimp.

Norii de cenușă ai iernii au dispărut cu tot cu frigul ei, dar fiind primăvară este puțină boare caldă de 21^0 celsius. Voinicelul cu haină albă, având un clopoțel de argint a scos un clinchet slab, pentru că el, ghiocelul, este primul vestitor al primăverii. Alături de el au apărut însă și flori suave, care se îndreaptă spre un cer albastru unde fluturii multicolori zboară mângâiați de razele aurii ale soarelui.

Barza vine înapoi din țările calde fiindcă și ea e un vestitor al primăverii de parcă ar colabora cu ghiocelul să le transmită oamenilor că a venit cel mai frumos anotimp al anului. Deși nu colaborează între ei acești vestitori ai primăverii, soarele proaspăt de primăvară încearcă și el să vestească întregii lumi că natura va reînvia, se va trezi la viață. El anunță în trei feluri: înlocuiește pomii mohorâți și părăsiți cu niște pomișori ninși cu flori, catifelează pământul cu iarbă verde și fină, iar grădinile le împodobește cu diverse răsaduri de legume.

Acum insectele revin să zburde din floare în floare, ursul nu mai hibernează, mieii saltă nebunește pe lângă mamele lor pe dealurile însorite și înverzite, iar la vechile lor cuiburi revin toate păsările călătoare să depună ouă. Dar cum oamenii nu trebuie să stea cu mâinile în sân ci trebuie să facă diverse munci dau cu var pe pomi și îi curăță de uscături, ară ogoarele și le însămânțează, curăță grădinile și curțile pregătindu-se de venirea Paștelui. Muncesc în vii căci baba Dochia și-a scuturat cele nouă cojoace și timpul nu stă în loc îndreptându-se cu repeziciune către cea de-a doua fiică a anului când toți vrem să culegem pârga cea plină de savoare și dătătoare de viță.

În acest anotimp toată lumea este harnică, majoritatea oamenilor sunt fericiți că își dezmorțesc corpul după o iarnă lungă, sentimentul bucuriei și al chefului de viață se întoarce în fiecare dintre noi că pretutindeni vezi fețe mai luminate și mai vesele. Deci putem numi anotimpul primăvara anotimpul reînvierii și al bucuriei.

Primăvara, bucurie şi culoare

Elev: Volintiriu Amalia Raluca, clasa a IV-a
Școala Gimn. Poiana-Zvorișstea, Jud. Suceava
Prof. coord. : Anton Simona Marinela

Primăvara, fiica cea mai tânără a bătrânului an, cea aducătoare de bucurie şi voie bună a sosit şi la noi cu alaiul ei de flori, lumină şi culoare. Totul e învăluit în mantia de lumină a soarelui, care mângâie blând pământul şi toate vietăţile. Bolta albastră se oglindeşte în apele limpezi ale râurilor. Zilele sunt mai blânde şi mai lungi, iar nopţile mai scurte.

Primăvara a aşternut peste tot un covor multicolor. Câmpurile şi dealurile au înverzit, iar livezile se pregătesc să dea în floare. În păduri, muşchiul copacilor e moale ca o pernă de puf, iar brazii care abia şi-au lepădat mantia de nea privesc mândri către soare. În desişuri a albit floarea ghiocelului şi un parfum uşor de toporaşi se răspândeşte la adierea vântului din amurg.

Primăvara a trezit lunca la viaţă. Fluturii zburdă, albinele harnice îşi încep dulcele zumzet printre flori. Gândăceii şi cărăbuşii dorm la soare, dezgheţându-şi aripioarele şi picioruşele. Păsările călătoare par nişte vâslaşi pe marea cerului albastru. Rândunica cea veselă, turturica şi sturzul ciripesc în deschiderea marelui concert al primăverii.

Şi oamenii se bucură de această renaştere a naturii. Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor şi zumzetul hărniciei. În livezi oamenii curăţă pomii, iar în grădini sapă pământul să pună răsaduri.

Cu mantia plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinereţe, voioşie şi culoare. Să ne bucurăm toţi de acest minunat mărțișor primit în dar de la blânda primăvară.

Prietenie in tonuri de primăvară

Elev: Petrescu Alexandra, clasa a IX-a M
Colegiul „Aurel Vijoli” , Făgăraş
Prof. coordonator: Popa Olguța

Prietenie floare rară,
Ca o zi de primăvară
Ai sosit in viaţa mea
Când, chiar nu te aşteptam.

Când cerul era acoperit de nori ,
Tu ai fost soarele ce culoare si putere mi-ai dat.
De multe ori ,frumos mai îndrumat ,
Si-ţi mulţumesc ,clar si răspicat.

Tu ai răsărit in lumea mea fără culoare ,
Ca un ghiocel cu inima mare .
Dacă viaţa ta ar depinde de iubirea pe care ţi-o port
Vreau să ştii , că ai fi nemuritoare !

Prietenie

Elev: Szocs Andreea, clasa A IX-a M
Colegiul „Aurel Vijoli” , Făgăraş
Prof. coordonator: Popa Olguța

Primăvara florile-nfloresc
Prieteniile se-nmulţesc
Insă tot una-i de ajuns
Una singură-i mai presus

Star-ar prietenii-n cârduri
Să stea numai si numai în rânduri
Eu de-n prieten am nevoie
Cu el să râd , să stau in voie.

Atunci când prietenul iţi vorbeşte
Cu nimic nu te plictiseşte
Când vorbeşte cântă o privighetoare
Cu o voce protectoare.

Primăvara

Elev: Cerbu Ovidiu, clasa A IX-a M
Colegiul „Aurel Vijoli” , Făgăraş

Prof. coordonator: Popa Olguța

Eşti o cunună primăvară!
Şi eu un strop din tine sunt !
Iubirea mă cuprinde seara
Cu flori de pe acest pământ.

Când primăvara-şi lasă geana
Pătrunsă de lumina ta ,
Pe ochiul meu de-ngemânare
Te văd profundă ca o stea.

Pictură de primăvară

Elevă: Paşca Ana-Maria, clasa a VI-a,
Școala Gimn. "Mircea Vulcănescu" Bârsana, Maramureş,
Profesor coord.: Roşca Maria

Primăvara este o artă a unui pictor, ce redă frumusețea incontestabilă a naturii surprinsă prin ochii fiecărui om. Aceasta ne transmite emoții, respect și înțelepciune. În fiecare dimineață, roua are înfățișarea unor mărgăritare ce nu așteaptă decât o rază de soare spre a se schimba în strălucitoare diamante. Lunca este împodobită de mireasma florilor mirifice care se leagănă în visuri fericite, iar în desișuri a albit floarea ghiocelului și un parfum de toporași se răspândește la adierea vântului din amurg.

Fiind una dintre cele mai pline de viață, primăvara, când ne aduce bucurie în suflete, nu uită să ne aducă și fermecătoarele ei splendori. Izvorul susură de fericire la răsăritul fiecărei flori. Discul roșu al soarelui își revarsă nemărginita căldură peste coroanele copacilor care au crescut înalte și semețe după cum ei au plâns ori au râs în bătaia vântului, greutatea zăpezilor și picăturilor reci, umezi sau calde ale ploii....Cu multă măiestrie, primăvara plutește între cer și pământ într-un joc copilăresc, în tăcerea blajină a nopții, spre nemurire. Zborul fluturilor din floare în floare înseamnă grație, iar simfoniile și sunetele de fluier ale păsărilor înseamnă fericire și armonie. Firișoarele subțiri de iarbă se leagănă ușor și lin ca și când ar fredona un cântec. Pe bolta cerului albastru nu plutește niciun nor, iar acesta este limpede ca ochiul unei fecioare. Fânețele înflorite au mirosul covârșitor, care te duc cu gândul la înduioșătoarea și firava primăvară.

Primăvara... un anotimp ce-ți învăluie gândul într-o magie infinit de frumoasă, cea care a adus un strop de fericire în toate....cea care, asemenea unui pictor talentat, desenează în culori blânde întreaga natură.

Vis de primăvară

Elevă: Dunca Lidia-Anastasia, clasa a VII-a,
Școala Gimn. "Mircea Vulcănescu" Bârsana, Maramureş,
Profesor coord.: Roşca Maria

Razele blânde ale soarelui mângâie, de sus, pământul reavăn. Verdele crud al ierbii încolțește, biruind amorțirea ierbii. Pieptul mi-e plin de o mireasmă proaspătă de primăvară. Cum aș putea să descriu mirosul de primăvară?

Baba Dochia începe a-și lepăda câte un cojoc. Încă e luptă pentru putere. Soarele strălucește, dar vântul încearcă să-i trimită câte un nor. Ghioceii, veșnicii vestitori ai primăverii, firavi cum sunt, de mult au biruit covorul alb și înghețat. Atmosfera întreagă e plină de viața ce pulsează în toate vietățile. Rândunicile cu costumul lor de sărbătoare s-au întors mai vioaie ca niciodată. Berzele privesc lumea de sus, iar cucul se silește să cânte cât mai devreme să prindă câte-o gospodină care să nu fi gustat ceva. Sus, la stână, pete pufoase, albe, sure și negre își strigă cu plânset mamele. Mamele, umplând întreg văzduhul, cu dor le răspund.... Jos, în livadă, caișii sunt în floare. Miroase a narcise și zambile. Vântul ușor poartă petale albe și roz, puf de păpădie și raze de soare. Albinele-și duc cântul de zumzăit-refren, să care pudra cea dulce din câmpul de păpădie.

Îmbătat de culoare, de gust, de miros, tot omul e prins ca-ntr-o vrajă de vis... Nu este vis, este primăvară!

Tablou de primăvară

Bârsan Alexandra-Ioana, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială "Mircea Vulcănescu" Bârsana, Maramureş,
profesor coord. Roşca Maria

Primăvara a poposit pe meleagurile noastre. Afară este mai cald, iar soarele zâmbește larg întregii naturi.

Zilele reci ale iernii, cu ninsori nesfârşite şi cer cenuşiu, cu ceaţă alburie, s-au dus. Acum, o căldură blândă mângâie întreaga natură, care revine la viaţă. Crengile copacilor se încarcă cu boabe mărunte de smarald, scăldate în lumina aurie a soarelui jucăuş. Un vânt călduţ adie uşor printre ramurile înmugurite ale copacilor mândri, că au revenit la viaţă. Razele primitoare ale soarelui aleargă jucăuşe printre firele emoţionate, abia ivite de iarbă, ce străbat glia. Pădurea se trezeşte acoperind totul cu un covor proaspăt şi verde, presărat cu primii vestitori firavi ai primăverii. Dintr-odată, aerul se umple de parfum şi roiuri de gâze se plimbă leneşe în văzduh. Păsările călătoare se întorc de departe, aducând pe aripile lor strălucirea şi lumina caldă, desfătătoare a soarelui. In depărtare, izvoarele curg repede în valuri înspumate şi pline de viaţă, spărgându-se de malurile negre şi cântând şi ele bucuria întregii naturi.

În sfârşit, natura şi-a revenit, strecurând în inimile noastre un val de lumină, de speranţă.....Totul în jur e viu, colorat, proaspăt, verde....

Prietenia în nuanțe de primăvară

Bledea Alina-Maria, clasa a VII-a,

Școala Gimnazială "Mircea Vulcănescu" Bârsana, Maramureş,
profesor coord. Godja Adela

Undeva departe... într-un orășel ca oricare altul, fără nimic bizar sau straniu care să pună o pată pe numele acestuia, imediat după șoseaua principală, se ivește o căsuță mică, frumoasă, dar cu totul specială. În acea căsuță locuia Ada, o fată în vârstă de 12 ani, cu părul șaten și ochii căprui, împreună cu bunicii ei care o crescuseră de mică. Ada nu avea prieteni fiindcă cei de la școală o credeau ciudată și plictisitoare. Mai bine zis, Ada avea o viață plictisitoare alături de bunicii ei care încercau să o facă fericită.
Imediat după ce iarna dădu ultima ninsoare, soarele se ridică curajos pe cer, iar un ghiocel plăpând se dezmierdă printre nămeții moi. Așa începu primăvara. Ada era acum în vacanță, un lucru bine primit pentru ea fiindcă putea să petreacă mai mult timp cu bunicii, singurele persoane care țineau a ea și o iubeau din tot sufletul; având în vedere că majoritatea timpului și-l petrecea la școală.
Într-o zi, în timp ce vopsea căsuța făcută de bunicul pentru iepurașii primiți de ziua ei, Ada observă că în cartier se mută o nouă familie, chiar în casa părăsită de lângă ei. Din mașina oprită în fața casei ieși o fată cam de-o vârstă cu Ada. Aceasta se uită înspre ea, însă părinții o chemară în casă spunând că vecina lor, Mary, îi crede niște ciudați. Ada se întristă și fugi în casă la bunica care pregătea o plăcintă cu mere. La cină, ea le povesti bunicilor despre ce auzise în timp ce vopsea căsuța iepurilor. Terminând tot din farfurie, bunicul zise:
- Ada, draga mea, și această familie e ca celelalte: niște oameni care cred toate minciunile lui Mary, vecina de după colț. Nu trebuie să ne întristăm pentru asta!
- Chiar mâine am să merg la ei cu niște fursecuri calde ca să le urez bun-venit, zise bunica cu o sclipire de moment!
A doua zi, bunica se trezi de dimineață ca să facă fursecurile și plecă numaidecât la noua familie. După o lungă discuție in casa vecinilor, bunica sosi fericită acasă. Ea le povesti Adei și bunicului că familia cea nouă îi cheamă la cină ca să le ceară scuze că au dat crezare mincinoșilor din cartier.
La amiază, Ada ieși afară să le dea de mâncare iepurașilor însă unul dintre ei sări în curtea vecinilor. Ada sări gardul și își luă animăluțul înapoi. Chiar atunci, fata vecinilor ieși afară, iar când o văzu fugi în casă speriată. Ada se întristă și plecă plină de nostalgie pentru că ea a sperat că vor deveni prietene. Obligată de bunici, aceasta acceptă invitația noii familii și dădu ochii cu Sara(fata vecinilor). Cele două începură să discute, iar pe măsură ce timpul trecea, descoperiseră că au foarte multe în comun. Ele se împrieteniseră, un lucru nou pentru Ada și foarte minunat. Își petreceau fiecare zi împreună, bucurându-se de fiecare moment. Amândouă au descoperit prietenia adevărată, o prietenie'' în nuanțe de primăvară''.
Aceast a fost povestea unei prietenii începute odată cu primăvara, nu degeaba i se spune și anotimpul renașterii, căci aceasta este de fapt, o strălucire a unei stele care veghează odată cu încheierea domniei iernii. Să ținem minte:'' Odată cu fiecare început de primăvară începe o nouă poveste...''

Prietenia în nuanțe de primăvară

Vlaşin Mariana-Ionela, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială "Mircea Vulcănescu" Bârsana, Maramureş,
profesor coord. Godja Adela

Prietenia este acea legătură afectivă care se formează între persoane, acel sentiment unic, sentiment ce dă naștere atâtor povești frumoase. O prietenie se poate lega și între flori, animale sau alte vietăți care, prin gingășia lor, se ajută, se respectă și se iubesc. Aceata îmboboceşte și dă-n floare odată cu apariția Zânei Primăvară, fiica cea mai tânără a bătrânului an, cea aducătoare de bucurie și voie bună venită cu alaiul ei de lumină și culoare.
Odată cu ea, plăpânzii ghiocei își scot clopoțeii de sub zăpadă și încep să se joace. Soarele soarbe roua dimineții de pe florile înmiresmate. Razele acestuia se-n înghesuie printre crengi, luminând mici muguri vii și lăsând ca totul săprindă viață. O mulțime de rândunele săgetează neobosite cerul. După ceva timp se așează pe ramurile pomilor înmiresmați ce se scaldă în albastrul văzduhului și încep să povestească:
- Frumoasă-i primăvara și multitudinea de culuori ce-o însoțește, spune una.
- Așa este, dragă surioară, uite cum căldura soarelui dezmiardă mugurașii și îi alintă cu o atenție deosebită.
- Ghiocelule, de stai trist, doar e primăvară? spune altă rândunică.
- Eu nu am pe nimeni prieten, sunt singur.
- Nu este adevărat, de azi înainte, eu voi fi prietenul tău cel mai bun.
- Nu pot să cred, sunt tare bucuros!
Timpul trecu, iar rândunica nu mai venea în vizită la ghiocel. Acesta, foarte supărat, nici nu a mai vrut să vorbească cu nimeni, s-a simțit trădat de cea mai bună prietenă. Ghiocelul asculta în fiecare zi cântecele măiastre ale pădurii pentru a-și alina suferința, privea pe toată lumea cum se joacă și se distrează alături de prieteni, ceea ce pe el îl mâhnea foarte mult.
Într-o zi, își făcu aparția și rândunica, care, foarte grăbită, a zburat direct la ghiocel:
- Îmi pare nespus de rău că nu am putut să te mai vizitez, zice rândunica.
- De ce nu ai putut să mă vizitezi?
- Deoarece am avut multă treabă. A trebuit să-mi refac cuibul, să îmi îngrijesc puișorii și nu am mai putut veni. Te rog, iartă-mă, nu se va mai întâmpla!
- O să-ți spun adevărul, când am văzut că nu mai vii, m-am simțit foarte mâhnit pentru că singurul prieten pe care-l aveam m-a abandonat, dar o să te iert cu o singură condiție: de acum înainte să nu mai avem secrete unul față de celălalt.
-Mulțumesc mult, ghiocelule, chiar ai o inimă mare, îți promit că vom fi cum eram înainte.
Toată lumea era acum foarte bucuroasă,se simțea bine. Au răsărit și trandafirii albi, îngerii primăverii care semnifică puritate, inocență, tăcere, eleganță, umilință și complicitate, arată tuturor respectul și considerația deosebită, iar boboceii galbeni le transmit iubirea. Astfel a luat naștere între cele două flori, cel mai frumos sentiment de pe pământ- prietenia.
Ghiocelul, era pe moarte, timpul și viața lui luau sfârșit; ca un ultim rămas bun acesta spuse:
- Dragi mei, în această primăvară, am înțeles ce este prietenia, un fluture alb, frumos, dar greu de primit, adesea crezi că-l ai în palmă și nici nu l-ai prins. Cu toții, avem datoria să ne iubim între noi, fără să ne cerem nimic în schimb pentru că asta înseamnă prietenia adevărată.

Prietenia, floarea cea mai de preț

Nicolae Casiana,
C.S.E.I. „Sf. Filofteia", Ştefăneşti, Jud. Argeş
Prof. Badea Elena Lavinia

Prietenia este floarea cea mai de preț care înflorește în grădina vieții și face ca primăvara și vara să dăinuiască veșnic în viața celor ce știu s-o prețuiască și să o hrănească cu sinceritate, reciprocitate, respect și corectitudine.
În prietenie este vorba despre a fi unul lângă altul în orice moment, de fericire și mai ales, de greutate. Prietenia este foarte bună pentru oricine. Prin prietenie, ducem dezvoltarea la un alt nivel pentru frații, surorile sau copiii noștri și legăm relații pe viață și astfel nu trăim în singurătatea care ne îmbolnăvește, venind asupra noastră ca un virus ce duce la multe inimi și destine frânte.
Dar prietenia nu trebuie să „vorbească" numai prin metafora „lapte și miere". Adică, cei doi prieteni nu trebuie să aibă, obligatoriu, aceleași pasiuni sau idei, ci unele care se completeaza. Uneori mai apar și certuri, dar asta nu înseamnă că prietenia a luat sfârșit ci trebuie găsit un compromis astfel încât să se ajungă la un numitor comun.
Nu poți fi prieten cu un om pe care îl urăști sau pur și simplu nu-l agreezi. O astfel de relație este doar o înșelătorie. O prietenie trebuie să te ridice din întunericul suferințelor prezente sau trecute, să-ți vindece răni încă deschise și să te ajute să atingi razele de lumină ale speranței. Prietenii trebuie să nu te abandoneze ci să te sprijine emoțional.
Un prieten nu trebuie să se simtă ca la un „hotel" pe care îl poate schimba oricând cu altul care îi poate oferi mai mult pentru ca mai apoi să se intoarcă, după bunul plac.
Într-o prietenie, dacă cineva greșește rău dar regretă, trebuie să i se dea o șansă de a-și îndrepta greșeala. Orice prieten merită „o a doua șansă" și poți să-i dai mai multe șanse dacă dorești, cu condiția să nu profite de indulgența ta.
Atunci când se naște o prietenie, ambii parteneri trebuie să fie puțin „testați" la început sau să demonstreze că sunt loiali, pentru că orice relație are nevoie de încredere. O prietenie veritabilă este greu de găsit și ușor de pierdut dacă nu-ți respecți prietenul.
Prietenia adevărată, sinceră și pura, poate colora viața unui om în toată splendoarea culorilor, strălucirii, misterului și farmecului unui curcubeu. Este precum nașterea la viață a întregii naturi primăvara, după o lungă perioadă de letargie din timpul toamnei și a iernii (precum alternanța perioadelor din viața unei ființe umane).
Prietenia este cea mai minunată mângâiere a sufletului!

Bucurie de primăvară

Nume si prenume elev : Sima Ariana Ioana
Clasa: a X-a Op
Colegiul Aurel Vijoli Făgăraş

Cadru didactic: Călin Maria Niculina

Bucurie de primăvară
Primăvară, primăvară
Bine ai venit tu, în țară
Noi cu drag te-am așteptat
Tu cu flori ne-ai încântat.

Bucuroși așa din fire
Chiar , te așteptăm pe tine!
După atâta frig și ceață
Ne-ai adus tu soare-n viață.

Frunzele le-ai reînviat
Noi cu drag le-am așteptat
Cu strop de culoare ai pictat
Tabloul cel minunat.

Primăvara a sosit

Nume si prenume elev : Heveș Darius Nicolae
Clasa: a X-a Op
Colegiul Aurel Vijoli Făgăraș
Cadru didactic: Călin Maria Niculina

Primăvara a sosit

Primăvara a sosit,
Fluturașii au ieșit,
Ghiocei-au înflorit,
Câmpul iată-l înverzit.

Bate vântul încetișor,
Păsărele cântă-n cor,
Primăvara este aproape
Iarna a plecat departe.

Soarele încălzește câmpul,
Albinuțele zumzăie tot timpul,
Izvoarele curg la vale,
Se aud sunete de chinvale.

Primăvara în nuanțe de prietenie

Nume și prenume: Râpan Cristina-Iulia
Școala: Lit. Nicolae Jiga
Localitatea: Tinca
Județul: Bihor
Coordonator: Urs Simona

Vreau să te strâng în brațe, dragă prietenă!
Să îți simt căldura din suflet cum o simte o floare
Simțindu-ți bătăile inimii, ca un rod ce simte razele de soare
Când sunt cu tine mă simt cea mai puternică floare.

O primăvară caldă, ca o îmbrățișare de prietenie adevărată
Când ai cui să te descarci, să îi simți căldura din inimă
O prietenie nu se leagă prin bani, faimă sau avere
Respectul este tot ce contează, într-o clădire de prietenie.

Primăvara în nuanțe de prietenie

Nume și prenume: Costea Cătălin- Ionuț
Școala: Lit. Nicolae Jiga
Localitatea: Tinca, Jud.: Bihor
Prof. coordonator: Urs Simona

Pământul s-a dezghețat
Iarna grea mult a durat
Sufletul ne-a înghețat
Prietenii am neglijat

Însă primăvara vine
Mi-aduc aminte de tine
Timpul trece neîncetat
Prieten drag nu te-am uitat.

Am renăscut odată cu *ea*

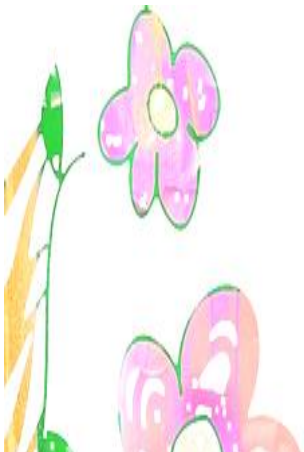
Todoran Diana Maria, Clasa a VII-a
Școala Gimn. Comăna de Jos, jud. Brașov

Coordonator: prof. Teodor Betina - Mihaela

Pentru că primăvara vine după iarnă, aceasta ne aduce căldură. Este momentul în care înfloresc unele flori, sau, cel puțin, asta văd adulții. Pentru copii, primăvara înseamnă altceva. *Ea* este un întreg Univers frumos! *Ea* ne scapă de frigurile înfiorătoare ale groaznicei ierni. Nu doar că aduce flori multicolore și frunze verzi copacilor, ci atunci natura parcă renaște cu adevărat, făcându-ne mai fericiți, mai puțin atrași de lumea virtuală, care nu aduce niciun beneficiu, ci doar alte preocupații, considerate ”foarte importante”. Iar noi, copiii, vrem să le demonstrăm măcar părinților că și ei se pot bucura alături de noi.

Așa s-a întâmplat și în cazul unei fetițe căreia îi plăcea primăvara. Ba mai mult, o adora, o iubea, deoarece era anotimpul ei preferat. Această fetiță se bucura de tot ceea ce înseamnă *primăvară*: flori, fluturi, albine, gâze, plante, frunze și tot ceea ce se mai regăsea în perioada aceasta. Doar că avea o problemă: părinții ei erau prea interesați și preocupați de munca pe care o practicau și de treburile pe care le mai aveau, încât nu se mai bucurau alături de ea și de lucrurile cu adevărat frumoase și fermecătoare pe care natura le oferea. Acesta era și motivul supărării ei, fapt căruia nu îi mai găsea rezolvarea. Ea, tot timpul, le vorbea părinților despre primăvară, dar aceștia, în ciuda faptului că erau lângă ea, nici nu o auzeau. Asta s-a tot întâmplat până când fetița a avut o perioadă în care era foarte supărată și tăcută. În ciuda faptului că era foarte ocupată, mama ei a vazut-o și a întrebat-o ce a pățit. Fetița i-a povestit care era problema ei, iar mama a înțeles perfect. Încet – încet, fetița nu a mai fost supărată din acest motiv pentru că părinții ei au înțeles adevăratul farmec al primăverii și și-au făcut mai mult timp pentru a o înțelege și a o asculta. Fetița a simțit că această primăvară a fost a ei.

Așadar, și adulții pot fi atrași de splendoarea primăverii și o pot vedea ca prin ochii unui copil.

Primăvara

Micu Antonia, clasa a II-a,
Colegiul „Aurel Vijoli”, Făgăraș
Coordonator: prof. Pleșa Elena

A sosit primăvara. Ghioceii au răsărit, soarele staluceste cu bucurie si afara este cald. Păsările călătoare s-au întors acasă și ciripesc vesele. Copacii s-au îmbrăcat in haine albe ca de sărbătoare. Noi ne bucuram de vremea frumoasa și de faptul ca ne putem juca pe afara din nou. Eu am iesit la plimbare cu câinele meu Rochi, care fuge dupa albine si fluturasi. Imi place primăvara pentru bucuria pe care o aduce.

Zi de primăvara

Murariu Antonia, clasa a II-a,
Colegiul „Aurel Vijoli”, Făgăraș
Coordonator: prof. Pleșa Elena

Zăpada s-a topit de tot. Un ghiocelul si-a scos capul alb sa vada ce se întamplă. A vazut că soarele strălucește puternic și liniștit. Iarba a inceput sa crească acoperind ca o pătură verde tot pământul. Copiii și-au lasat hainele groase și se joacă pe afară. O pisică stă întinsă la soare. Ea ascultă păsărelele care ciripesc vesel prin copaci. Natura s-a întors la viată.

Bucurie de primăvară

Colibaș Eliza, clasa a II-a,
Colegiul „Aurel Vijoli”, Făgăraș
Coordonator: prof. Pleșa Elena

Zăpada s-a topit
Un ghiocel a răsărit,
Copacii înfrunzesc
Iar florine înfloresc.

E verde afară
Și căldură iară
Păsările ciripesc
Primăvara o vestesc.

A venit primăvara

Tincu Iulian, clasa a II-a,
Colegiul „Aurel Vijoli”, Făgăraș
Coordonator: prof. Pleșa Elena

A venit primăvara. Zăpada s-a topit și eu sunt tare bucuros. Soarele își arată razele si afară este foarte cald. In fața blocului meu au ieșit o grămadă de flori: ghiocei, lalele, zambile. Albinele zboară din floare in floare să culeagă polen. Pe câmpul din apropiere sunt multi copii. Ei culeg flori pentru mămicile lor. Și eu i-am adus flori mamei mele. Stau aranjate frumos în vază, pe birou.

Toata familia se bucură de venirea primăverii.

Prietenia în nuanțe de primăvară

Frunză Flavius, cls. a V-a
Șc. Gimnazială Vișlea de Jos, jud. Brașov
Coordonator: prof. Guess Silvia - Ioana

Era o zi friguroasă de toamnă. Afară era liniște și doar vântul se auzea cum șuieră. Un morman de pământ ascundea în el sute de furnici. În acest mușuroi, toate aceste mici viețăți munceau și erau panicate deoarece iarna era pe aproape și nu aveau destule provizii.

O furnică, în schimb, era relaxată și stătea lângă o piatră; numele ei era Lalea. Prietena ei, Păpădie, o văzuse și îi spuse să vină să le ajute pe celelalte furnici, dar ea, cu un ton superior, îi spuse: „Lasă-mă și du-te și ajută-le tu!”. Păpădie plecase furioasă, îndreptându-se către Regina Furnicilor, pentru a-i transmite cât de leneșă este Lalea. Când a aflat, Regina și-a trimis supușii pentru a o aduce pe furnica trândavă la ea. Cele două au vorbit, discuție în urma căreia suverana a decis că cea mai bună soluție constă în izgonirea Lalelei din regat.

Când s-a văzut în această situație, furnica ce se încăpățâna să nu facă nimic, era speriată pentru că nu cunoștea alt loc în care s-ar putea duce, întreaga ei viață și-o petrecuse în acel ținut. La scurt timp, fulgi mari de zăpadă au început să cadă din cer și se gândea la stratul gros de nea ce urma să se așterne pe pământ; atunci a conștientizat gravitatea faptei pe care o săvârșise, fiindcă s-a văzut în pustietate, fără niciun ajutor și fără un acoperis sub care să se adăpostească.

Pentru a ieși din această situație care o înspăimânta, micuța vietate avea doar două variante: își caută alt regat sau se întoarce înapoi acasă. După ce a cugetat și a cântărit cele două opțiuni, a ales să se întoarcă acasă. Totuși, experiențele prin care a trecut au reușit să o convingă de faptul că a greșit cu acel comportament adoptat în fața Reginei. A conștientizat că în urma zilelor pierdute, în care a refuzat să muncească, odată cu înapoierea sa în regat ar trebui să aducă și provizii pentru acesta.

În tot acest timp, fără ca furnica leneșă să știe, Păpădie o urmărise și când a văzut că acum aceasta are gânduri bune, s-a hotărât să o ajute pentru că Unde sunt doi puterea crește! Lalea era foarte mulțumită și împlinită că avea o prietenă așa bună. Astfel, cele două și-au unit forțele și toată ziua au căutat și adunat tot ceea ce au considerat că ar fi util regatului. La întoarcere ei, Regina a primit-o înapoi și a fost fericită să vadă că aceasta a fost capabilă să-și recunoască greșelile.

După ce a trecut iarna, odată cu venirea primăverii, cele două prietene munceau din greu pentru regat, ceea ce o făcea foarte mândră pe Regină, fiindcă are asemenea furnici harnice în ținut. În urma acestor evenimente, Păpădie și Lalea au rămas cele mai bune prietene.

Prietenia în nuanțe de primăvară

Predescu Ștefania, cls. a VI-a
Șc. Gimnazială Vișlea de Jos, jud. Brașov
Coordonator: prof. Guess Silvia – Ioana

Bunica îi spunea mereu că prietenia este asemenea unei rețete de prăjitură. În acest caz, însă, ingredientele sunt greu de găsit, iar bolul în care acestea se amestecă trebuie ales cu mare grijă.

Totul se întâmpla într-o primăvară, când razele timide ale soarelui ieșeau jucăușe de după nori, când copacii se mândreau cu noile veșminte colorate, ce împrăștiau parfumul în tot orașul prin intermediul adierilor de vânt.

Sufletul lui Meredith era încărcat de teamă, emoțiile îi antrenau fluturașii din stomac, dându-i și ei o stare de agitație. Alterna de pe un picior pe altul și privea timidă clădirea impunătoare din fața ei. Vântul călduț îi făcea părul să fluture ușor, mângâind chipul fetei pe care se puteau citi cu ușurință emoțiile.

Meredith oftă privind în jur și încerca să se calmeze înainte de a intra în noul liceu. Era extrem de neliniștită, iar grijile îi înlocuiau acum gândurile. Se temea de impresia pe care o va crea colegilor. Își dorea să lege prietenii cu toți, căci, deși timidă la prima vedere, era o fire sociabilă. Îi plăcea să glumească și să ofere oamenilor ajutorul atunci când au nevoie. Când întâlnește pe cineva nou, Meredtih se frământă, având teama de a nu spune ceva nepotrivit.

Adesea își amintea de rețeta pe care bunica i-o spunea. Își dorea nespus de mult să o ducă la capăt cu succes, însă nu a întâlnit o persoană potrivită.

Trase aer în piept și pornise spre intrarea în școală, cu speranța că totul va fi bine. Păși încrezătoare pe scările din marmură albă ale instituției, privind cu atenție tot ce întâlnea în jur. Ușile mari de lemn erau larg deschise pentru a permite accesul elevilor în școală.

Îi atrăgeau atenția tablourile expuse, pereții zugraviți într-o culoare senină și citea pe fiecare ușă, în speranța că va zări și clasa ei, lunându-și grija de la podeaua lucioasă pe care pășea. Simțea că e aproape de sala unde va studia și a grăbit pasul: mare greșeală. S-a izbit cu o forța atât de mare încât a căzut.

Se lovise de un băiat care s-a întors, a ajutat-o să se ridice și să-și adune lucrurile și foile. Când l-a văzut, Meredith a simțit că el reprezintă ingredientul potrivit care îi lipsea din rețeta bunicii.

În timp, au realizat împreună un tort supraetajat, cu blat pufos de încredere, cremă dulce de prietenie și glazurat cu o puternică sinceritate.

Prietenia în nuanțe de primăvară

Vădeanu Emanuel, cls. a X-a ER
Colegiul *„Aurel Vijoli”*
Făgăraș, jud. Brașov
Coordonator: prof. Guess Silvia – Ioana

După cum știm, primăvara este anotimpul pe care îl așteptăm datorită temperaturilor ridicate ce apar odată cu aceasta. Frigul a devenit obositor și greu de suportat, astfel că ne dorim căldură, atât afară, cât și în suflete. O situație asemănătoare este și în cazul prieteniilor; la fel cum apar mai multe grade în termometre, în această perioadă ne putem face mai mulți prieteni, datorită prospețimii pe care o simțim odată cu topirea gheții de pe astfalt, cât și a celei din interiorul nostru.

Avem nevoie de curaj pentru a acroda încredere unor persoane noi, străine, însă, este moral ca în orice situație să plecăm de la prezumția de nevinovăție. Totuși, oamenii sunt schimbători, asemenea vremii specifice primăverii, și, pe neașteptate, te pot abandona și asftel lasă în urmă dezamăgiri, care se transformă în răni ce sunt greu de vindecat.

De-a lungul vieții avem nenumărate ocazii de a cunoaște oameni și de a dezvolta prietenii, însă primăvara este anotimpul perfect pentru asta. Culorile vii ale florilor, cântecelele păsărilor și căldura soarelui ne fac să zâmbim, să fim mai senini, stare ce atrage și îi bucură pe cei din jur. Oamenii cărora le spunem prieteni vin să ne facă viața mai frumoasă.

Nu am putea vorbi despre acest anotimp dacă nu i-am zări simbolul ce pătrunde prin zăpadă, ghiocelul. La fel, dacă nuscelele nu ar învioara prin culoarea lor mov grădinile și câmpurile, primăvara nu ar fi la fel de veselă. Dacă un sezon depinde de anumiți factori pentru a fi simțit, la fel este și cu relațiile dintre oameni; ele nu pot contiua dacă acolo nu există înțelegere, respect și iubire. Așadar, observăm o necesitate de elemente atât în cazul perpetuării primăverii, dar și al legăturilor dintre oameni.

Atmosfera acestui anotimp ne umple sufletul de bucurie și pune bazele optimismului. Mireasma florilor și mirosul de iarbă proaspătă mă fac să mă simt mai puternic, mai încrezător în mine și să mă gândesc la cine sunt. Un prieten adevărat nu apare în viața ta pentru a-ți interzice lucruri sau pentru a-ți pune opreliști, ci, prin intermediul lui, trebuie să evoluezi și să te îmbunătățești pe toate planurile. Aceste etape trebuie depășite alături de amicul tău, fiindcă este un drum care cere doi călători pentru a fi parcurs. În acest mod, veți dovedi reciproc că un prieten adevărat nu te părăsește niciodată în momentele grele. Alături de acesta trebuie să te simți iubit, apreciat și important.

Consider că o prietenie poate fi asemănată, de fapt, cu anii: așteptăm și ne dorim foarte mult să creștem, să devenim independenți, să împlinim o vârstă la care să ne numim adulți, demers ce se întinde pe mai mulți ani. Când ajungem unde ne-am propus, nu conștientizăm că trebuie să avem grijă de propria ființă și, din greșeli copilărești, din imaturitate, ne facem rău. La fel se întâmplă și în ceea ce privește prieteniile: căutăm persoane care să ne fie alături, ne punem întrebări în legătură cu oamenii de lângă noi și, când am întâlnit pe cineva, nu suntem grijulii cu ceea ce am găsit, nu știm să apreciem adevărata valoare a celor care ne rămân aproape și, din greșeli și acțiuni negândite, îi pierdem pe aceștia pentru că modul în care ne comportăm le face rău celor din jur.

Prietenia

Filipescu Diana, clasa a V-a

Școala Gimnazială Mândra, jud. Brașov
Coordonator: prof. Ramba Daniela

Ai prieten, ești bogat
În viață când ai plecat.
Totul pare mai ușor,
De ai sprijin, ajutor.

Însă-i tare dificil
Să te-ncrezi în orișicine
Și apoi s-ajungi subit
Să-l accepți ca și amic.

Și să știi că-ntotdeauna,
De dai tot ce e mai bun,
S-ar putea de ai noroc,
Să primești la fel în schimb.

Nectarul vieții, prietenia

Mironeasa Laurențiu, clasa a V-a
Școala Gimnazială Mândra, jud. Brașov
Coordonator: prof. Ramba Daniela

Floare rară, prețioasă
Am cules cu greu în viață
Și când vremea i-a sosit
Repede s-a irosit.
Poate alta voi găsi,
Ce nu se va ofili
Ci mai mult va înflori,
Când urgia va sosi.

Că nu-i alta mai aleasă,
Mai frumoasă, mai duioasă
Ca și primăvara vieții,
Când guști din nectarul vieții,
Crezi că tot ți se cuvine
Și prietenii-s mai toți,
Dar ca mierea nu sunt mulți.
Și doar timpul va decide
Care nu-s doar aguride.

Primăvara a venit

Gîndac Romeo, clasa a XI-a M
C.Ș.E.I., Făgăraș, jud. Brașov

Coordonator: prof. Cornea Elisabeta

Primăvara a venit
Cu alaiul însorit,
Ghioceii au ieșit
Să-i ureze bun venit

Prin livezi și prin zăvoare
A-nceput o zarvă mare,
Albinuțe și bondari
Stau la sfat de zile mari

Chiar și berze grațioase
Au sosit iară pe case
Anunțând cu ciocul mare
Că e timp de stat la soare